

1/2010

INSANE

Jyväskylän suomen kielen opiskelijoiden ainejärjestölehti



Leikkipuistoblues _____

Esittelyssä eläinpaidat _____

Viimeiset sanat _____

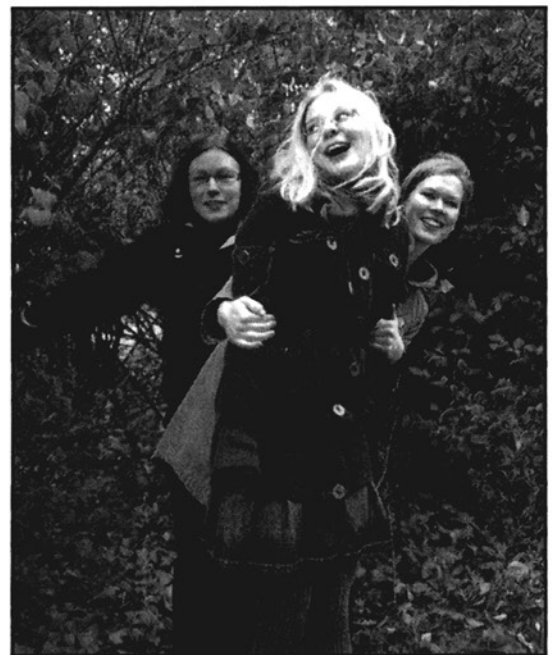
1/2010
INSANE

- 03 PÄÄKIRJOITUS
04 ALA-KOJOLA
05 MUSIIKIN MUKANA
10 ENSIOITA
12 LENTÄVIÄ LAUSEITA
14 VAHVA HAASTATTELU
16 TIEDOTUSASIOITA
17 PEKKOLAN PAIDAT
20 LEIKKIPUISTOT TESTISSÄ
22 FENNISTIT VAIHDOSSA
28 OIKOLUKUA
30 OSMA OULUSSA
32 ANKARAA UNKARIA
34 RUNOJA



Kuva: Mari Riikonen

Fennistit maailmalla s. 22



Ensiot esillä s. 10

9. VUOSIKERTA JULKAISIJA JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON SUOMEN KIELEN OPISKELIJOI-
DEN AINEJÄRJESTÖ SANE RY. (WWW.SANERY.ORG) PÄÄTOIMITTAJAT PERTTU PURANEN,
ROOSA RENTOLA, TEPPO SUOMINEN TOIMITTAJAT TUOMO ALA-KOJOLA, VESA HOLM,
ANNE HÄMÄLÄINEN, JUSSI KARHUNEN, HENNA KOIVUNEN, JOHANNA KUJANPÄÄ, EVELII-
NA LAURILA, SINI LEMMETTY, REETTA NIINISALO, SARA OSANEN, MAIJU PARTANEN,
LIISA PETÄJISTÖ, MARI RIIKONEN KUVANKÄSITTELY JAANA KINNARI, PERTTU PURA-
NEN, ROOSA RENTOLA, TEPPO SUOMINEN PAINOPAIKKA JYVÄSKYLÄN YLIOPISTOPAINO
PAINOS 120 KPL

PÄÄKIRJOITUS

Kannattaako tunnustaa jos (aikataulu) pettää?

VIIME PÄÄKIRJOITUKSESSA IHMETELTIIN, MITEN ME TEHDÄÄN TÄÄ LEHTI, KUN MEILLÄ EI OLE EDES TOISTEMME NUMEROITA.

NO NYT MEILLÄ ON.

NYT MEILLÄ ON MYÖS PARADOKSI. KAUAN ODOTETTU INSANE 2/2009 HUKKUI AIKA-AVARUUDEN KIMURANTTEIHIN KIERUKOIHIN, JA SINNE SE MYÖS JÄI.

AIKATAULU PETTI.

AIKATAULU.

SIIS... MIKÄ?

WIKIPEDIA KERTOO:

"AIKATAULU VOI OLLA RIPUSTETTUNA SEINÄLLE TAI KATTOON, SE VOI OLLA MYÖS TAULU, JOKA JALKOJEN VARASSA SEISOO LATTIALLA. SE VOI OLLA DIGITAALINEN, ELEKTRONINEN TAI KÄSIN KIRJOITETTU. AIKATAULUJA ON JOSKUS MYÖS ILMOITETTU SANOMALEHDISSÄ JA TEKSTI-TV:SSÄ."

KUN AIKATAULU PETTÄÄ, SITÄ ON ENSIN OIKEUTETUSTI VIHAINEN. MUTTA ENNEN PITKÄÄ SIITÄ PÄÄSEE YLI JA ON VALMIS ANTAMAAN ANTEEKSI. AIKA PARANTAA HAAVAT JA SITÄ RATAA.

NO JOO JOO. EI ME OLLA TÄYDELLISIÄ.

MUTTA SUURIN VIRHE TAPAHTUI KYLLÄ SIINÄ, ETTEI FENNICUMIN KATTOON SAANUT RIPUSTAA ELEKTRONISTA VALOTAULUA, JOKA ILKKUEN-VILKKUEN OSOITTAISI, KUKA PÄÄTOIMITTAJISTA KULLOINKIN LAAHAA JA MISSÄ.

SITÄ PAITSI ME TYKÄTÄÄN PARADOKSEISTA, JOTEN NYT TURVAT KIINNI.



PERTTU PURANEN, ROOSA RENTOLA JA TEPPO SUOMINEN

Viimeinen

OLEN KIRJOITTANUT InSaneen fuksista asti (keväästä 2004) ja tämä teksti on vaikein kirjoittaa. Koska tämä on luultavasti viimeinen - mahdollisen valmistumisen vuoksi. Enkä pidä lähdönhetkistä.

Tuntuu, ettei asemalaiturilla koskaan osaa sanoa niitä sanoja, jotka haluaisi jäävän kaikumaan viimeisinä. Siksi usein lopuksi onkin helpoin vain halata ja antaa junan kolista viimeiset säkeet.

Nyt en kuitenkaan haluaisi vain sammuttaa valoja ja livehtaa takaovesta kohti uutta. Haluaisin vielä sanoa jotain. Ei tämä ole Mika Myllylän testamentti Suomen kansalle, mutta ehkä tämä on pieni uskontunnustus.

TÄMÄ PALSTA on ollut viimevuosina vahvimpia linkejäni ainejärjestöön. En ole enää juuri osallistunut rientoihin tai kokouksiin. Joskus päätoimittajakin on ollut minulle vain sähköpostiosoite ilman kasvoja.

Uudet fuksivuosikerrat ovat jääneet hieman vieraisiksi ja tutummat fennistit ovat vähitellen kadonneet. Olen miettinyt, kenelle kirjoitan. Tällaisia voi miettiä kuka tahansa ei-tietoa kirjoittava. Tiedolla sinänsä ajatellaan olevan itseisarvo, mutta ei-tiedon (mielipiteiden tai fiktion) arvo syntyy vasta tekstin ja lukijan kohtaamisesta. Ehkä kirjoittaja huutaa tyhjälle tuulelle. Kirjoittaja ei voi tietää, kuinka sanat lukijoissa itävät.

Silti olen yrittänyt hoitaa pientä palstaani uskollisen puutarhurin tarmolla. Sillä rakastan kirjoittamista, uskon sanoihin.

Uskon sanojen kulkevan lukijoiden kautta kuin siemenet tuulessa. En kuitenkaan usko, että jokainen siemen itäisi kussakin lukijassa metsäksi. Mutta ehkä yksi sana, lause, siemen osuu lukijaan, joka on sopivaa maaperää. Ja siemen kasvaa taimeksi. Ja parhaassa tapauksessa taimi sipaisee hennolla varrellaan maailmaa konkreettisesti. Ehkä halauksena pitkänä yönä, kiitoksena puurosta tai puheluna ikuisuuden jälkeen. Ja taimesta tulee uusia siemeniä.

Tai ehkä siemenet vain putoavat pimeään paperinkeräysastiaan. En tiedä enkä voi olla varma. Mutta kirjoittajan on parempi uskoa sanojensa siemeniin.

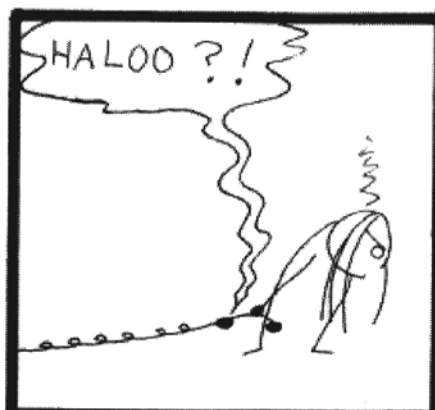
ENKÄ AJATTELE, että vain sanat olisivat siemeniä. Uskon, että jokainen ilme, ele tai äänenpaino sisältää siemenen, joka voi itää toisessa ihmisessä. Ehkä siemen on olkapäälle laskettu käsi. Ehkä siemen on lämmin hymy viimaisena aamuna. Ehkä siemen on kehu sievästä paidasta.

Siksi halusin sanoa vielä tämän. Olet täynnä siemeniä. Olet täynnä tuulta. Millaisia siemeniä maailmalle voitkaan puhalttaa... Mutta jokaisesta siemenestä ei kasva puuta tai muuta. Siksi siemeniä, uskoa ja malttia tarvitaan säkkipäällä. Sillä koskaan ei voi tietää, mistä siemenestä kasvaa se jättipetäjä.

Ja muista halata. Halaukset eivät päädy paperinkeräysastiaan.

TUOMO ALA-KOJOLA

OPISKELIJA IÄNIKUINEN



Pienesti suuresta



KEVÄÄLLÄ 2007 löysi eräs jyväs-kyläläistyttö kirpputorilta venäläisen leluhaitarin, josta lähti liikkeelle sis-kosprojekti Ralli-Olga. Omaperäistä musiikkiaan täysin palkein päästelevä Saara ja Ulla Laukkasen muodostama duo on valloittanut keikoillaan jo satoja ihmisiä, ja tänä syksynä fanien toiveisiin vastattiin, kun säätö julkaisi esikoisalbuminsa Sielu kurtulla. Lastenlauluista ei ole kysymys, vaikka sisarusten pikkuvanhat lauluyriikat sekä hersyvän kukallinen lavashow saattaisivat antaa ymmärtää niin. Itse duo kuvailee musiikkiaan riemukkaaksi ja verbaaliksi haitariskifleksi. Leluhaitarin melko yksipuolisen soin-

tuvalikoiman suomien mahdollisuuksi-en rajoissa tehdyt laulut hurmaavatkin ennen kaikkea erityisen oivallisilla lyriikoillaan - onpa sisarusten taidetta kerran (jos toisenkin) ylistetty neroudeksi.

ESIKOISALBUMI ON juuri sitä Ralli-Olgan keikoilta tuttua materiaalia: Mukaan on päässyt muun muassa naapurintytöille sävelletyt syntymäpäivälaulut, joissa tiivistyvät lapsuusmuistot saavat herkistymään taatusti muutkin kuin lauluissa esiintyvien lasten äidin: Muuttokuormassa sä saavuit, pompupallona vatsassa. Pian pihalla jo pyörit, varsin soma Salli Matilda. Tutkit suuren suurta maailmaa, liukumäen alla. Pian päätit ylös uskaltaa alas pääsee liukumalla. Ja se on mukavaa!"

KEVEISTÄ KESÄPÄIVISTÄ kertova Laiturilla, kaukomatkailun innoittamana syntynyt Mompana sekä ensirakkauden hupsua hurmiota kuvaileva lhastumislaulu edustavat Ralli-Olgan huoletonta ja hyväntuulista puolta, mutta monen suosikkihitissä Laulu kuolemasta liikutaankin sitten jo suurten ja syvien kysymysten äärellä:

"Missä on ihmisen parasta olla, onko se siellä vai täällä? Missä on siellä ja missä on täällä ja mikä niistä on ylhäällä? Nykyihmisen ongelmiin tartutaan vauhdikkaassa rallissa Laulu kiireelle, jossa laulaja uhkaa liiskata, piiskata, krematorioida ja muutenkin mukiloida sietämättömän riesan nimeltä kiire.

SIELU KURTULLA on sieviin pahvi-kuoriin kääritty pikakelaus elämän kirjavuudesta. Fennistejäkään ei ole unohdettu, sillä Konjunktio-laulussa koulua ja elämää varten aikanaan opeteltu rinnastuskonjunktiorimpu on lähtenyt elämään omaa elämäänsä: Jos ellen niin kuin jollen tokko, vaikka joskin kuten josko, mikäli, kuin, ikään kuin, jos kohta, ei kansankielinen." Väärässä mielentilassa kuunneltuna Ralli-Olgan haitarikomppien junnaavuus saattaa käydä stressaantuneen opiskelijan hermoille, mutta antoisimmillaan levyn laulut oikovat otsan (ja miksei myös sielun) kurtut sekä saavat hymyilemään vielä seuraavallakin viikolla.

RALLI-OLGA:
SIELU KURTULLA, Å 10
LEVYTYLAUKSET:
ULLALAUKKANEN@HOTMAIL.COM

OPISKELIJA IÄNIKUINEN



Anydoll – 50% fennistiverta

JYVÄSKYLÄN KÄVELYKADUN PÄÄSSÄ PIILESKELEVÄSSÄ POPPARI-BAARISSA ON SYYSKUISENA LAUANTAI-ILTANA ODOTTAVA TUNNELMA. VALOT HIMMENEVÄT, KAIUTTIMISTA ALKAA KUULLUA ROKKIMUSIIKKI JA LAVAA PEITTÄVÄN VALKOKANKAAN VALTAAVAT HINTELÄT PIIRROSHAHMOT. ON ENSI-ILTA: JYVÄSKYLÄLÄISEN ANYDOLL-BÄNDIN MUSIIKKIVIDEO "YOUR WORLD" ON VALMIS BAARIKANSAN IHASTELTAVAKSI SEKÄ KOKO MAAILMAN NÄHTÄVÄKSI INTERNETISSÄ.



Marlene, Madd, Frankie ja Chris nukuttivat koko rahan edestä ja takaa.

Sanelaisia yleisössä sekä lavalla

Musiikkivideon musta-valkopukuiset hahmot vihreine kravatteineen heräävät henkiin. Neljä soittajaa kapuaa lavalle ja päräyttää ilmoille kavalkadin raikkaita rokkibiisejä. Me yleisön joukossa ovat sanelaiset kuulemme bändiä ensimmäistä mutta tuskin viimeistä kertaa. Anydoll soi nimittäin jo radiosakin. Miten siis eksyimme tänne keikkaa kuuntelemaan? Paljastakaamme sen verran, että

InSanen toimitus sai vihiä rokkaavista fennisteistä. Heitä löytyy Anydollin riveistä jopa kaksin kappalein.

Kitaroinnista vastaava Pyry ja kosketinsoittimien takaa löytyvä Marika, taiteilijanimiltään Chris Crane ja Sharlene Sharp, ovat kuluttaneet Fennicumien penkkejä opiskellessaan suomen kielen ihmeellisyyksiä. Molemmilla on menossa jo n. vuosi

yliopistolla, valmistuminen ei kylläkään ole kaukana. "Työssäkäynti ja tällainen aikaa vievä harrastus saattavat hieman viivästyttää opintoja", he vihjaavat aloitteleville opiskelijoille. Bänditouhuun he ovat kuitenkin valmiita uhraamaan aikaansa ja kenties vähän jopa koettelemaan siipiään musiikkialalla.

Tosissaan ja huumorilla

CHRIS CRANE ja Sharlene Sharp valottavat tulevaisuuden suunnitelmia sen verran, että uusi keikkamyjä on palkattu ja jyväskyläläiset music management -opiskelijat ovat tehneet promosuunnitelmaa bändille. Popparissa julkaistu "Private Show" -ep sekä tietysti uusi, hartaudella valmistettu musiikkivideo ovat hyviä käyntikortteja. Videon on ohjannut alalla nimekäs Jan Andersson. "Nykyään ei kannata olla bändi ilman musavideota, ja satsaaminen siihen kannatti ehdottomasti", Chris tiivis-

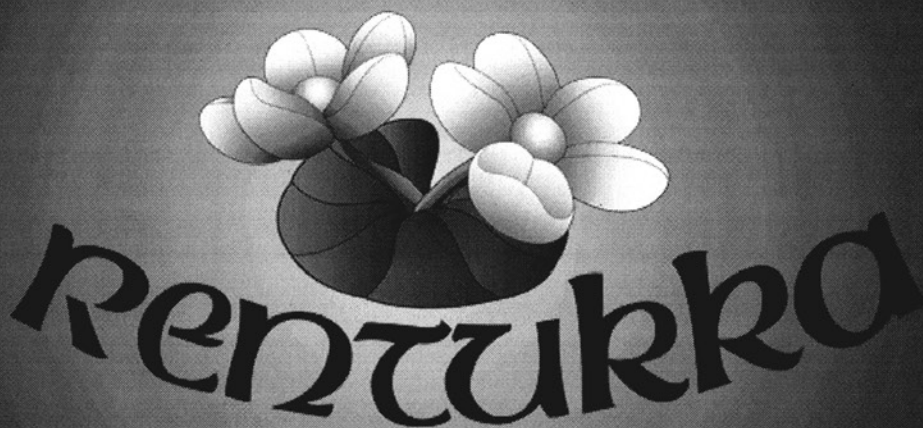
tää videon tärkeyden. Chris ja Sharlene eivät kuitenkaan ota Anydollin mahdollista nousukiittoa turhan vakavasti; siitä kertovat jo taiteilijanimet, jotka syntyivät luovan hetken tuloksena yliopiston kirjaston kahvilassa.

Aina ei rimmaa suomeksi

ANYDOLLIN JÄSENET säveltävät ja sanoittavat kappaleensa porukalla. Suomen kieltä opiskelleina Chris ja Sharlene tietävät, kuinka vaikeaa on riimitellä ja ilmaista itseään uskottavasti äidinkielellä. Sanoitusten kielek-

si on tämänkin takia valikoitunut englanti. Se sopii myös Anydollin musiikkityyliin, jota voisi luonnehtia vaikkapa melodiseksi elektrorokiksi. Jokainen voi itse tehdä määrittelynsä bändin Internet-sivuilla www.anydoll.net. Siellä on kuunneltavissa useita kappaleita sekä katseltavissa jo aiemmin mainittu hieno musiikkivideo. Myös bändin promokuvia kelpaa katsella.

MYSTISET MUUSIKOT Chris ja Sharlene, joiden tarkemmat henkilötiedot jäävät nyt suuremmalta julkisuuden riepottelulta piiloon, lähettävät kaikille kielellä kuin kielellä rimmaileville InSanen lukijoille terveisensä: "Tsemppiä opiskeluun ja tulkaa keikoille!"



Ravintola Rentukka, Taitoniekantie 9, 40740 Jyväskylä

Ei mikään turha Tapio

YKSI SUOMEN tunnetuimmista ja monia ikäluokkia viihdyttävistä muusikoista on jo vuonna 1999 ensimmäisen levynsä Tuulen valtakunta julkaisut 36 vuotta täyttävä Juha Tapio. Juhlistaakseen kymmenen vuotta kestänyttä uraansa Tapiolta julkaistiin viime syyskuussa Suurenmoinen kokoelma –niminen levy, joka on saatavilla sekä CD- että CD/DVD-muodossa. Levy sisältää yhteensä 18 kappaletta, joista suurin osa on kerätty hänen vanhoilta levyiltään. Mukana on myös kaksi uutta tuotosta sekä Tapion versio hänen Yö-yhtyeelle tekemästään kappaleesta Pettävällä jäällä. DVD sisältää Tavastialla elokuussa taltioidun akustisen keikan sekä haastattelun.



Tämä ei ole Juha Tapion käsi, mutta kitara on - kaupan.

JOS EI tunne entuudestaan Juha Tapion musiikkia, kokoelma on varmasti hyvä keino ottaa haltuun koko hänen uransa hiteimmät ja tunnetuimmat biisit, kuten Mitä silmät ei nää, Ohikiitävää sekä Kaksi puuta (jos näitä on mitenkään voinut radiosta missata). Itse olen kuunnellut Tapiota monta vuotta ja tunnen hänen kaikki kuusi albumiaan, joten odotin kiinnostuneena lähinnä kolmea uutta kappaletta. Tapio kommentoi viimeisimmän levynsä, Suurenmoisen elämän, teosta, että hän on halunnut palata enemmän siihen tyyliin musiikin teossa, jolla hän aikoinaan aloitti. Mitä silmät ei nää –levystä alkanut tarinoiden ja arkipäivän kuvaaminen jatkuu, mutta sovitukset ja tunnelmat ovat todella erilaisia kuin menestystä pohjustaneilla levyillä "Silmät", Ohikiitävää ja Kaunis ihminen. Johtuuko miehen iästä, perheestä ja yleisestä kasvamisesta vai minusta itsestäni kuuntelijana, mutta uusimmat kappaleet jäävät

melko vaisuiksi tuttavuuksiksi. Kokoelman avausraita Raikas tuuli on kansilehtisen mielenkiintoisen taustatarinan mukaan syntynyt Bruce Springsteenin vaikutuksesta. Tapio julistaa kappaleen lamanpoistolauluksi, ja lama-aikaan se tuntuu jäävän, useamman kuuntelukerran jälkeenkin on hankala aistia kappaleessa mitään erityisen nokkelaa tai uutta. Sen sijaan Pettävällä jäällä on oikein hieno ja intensiivinen Tapion ja flygelin tulkintana, ja kuuntelen Juhaa mieluummin kuin Yötä.

DVD:N KESKEISIN anti on Tavastialla 5.8.2009 nauhoitettu Suurenmoinen ilta –kiertueen aloittanut akustinen keikka. Pienellä lavalla ja riisutuon soittimin Tapion laulu pääsee ehdottomasti oikeuksiinsa ja harjaantunut ääni ei tunnu tekevän virheen virhettä. Täydellisyyttä miltei tylsyyteen asti. Kitara, koskettimet ja

kaksi naistaustalaulajaa muodostavat päätähden ympärille kauniin kokonaisuuden, mutta ensimmäinen katselukerta alkaa muutaman kappaleen jälkeen muodostua pieneksi pettymykseksi. Paikoillaan istuminen ja hempeily alkaa tuntua tylsältä, vaikka kuinka olisi kiinnostunut kuulemaan ainutlaatuisen konsertin antia intensiivisesti ja läheltä kuvattuna. Myöhemmin tajuan, että tätä keikkaa täytyy katsoa aivan eri asenteella. Loppupuolen kappaleet, kuten Kaunis ihminen ja rempseä Toisella puolen virtaa avautuvat aivan eri tavalla, kun niitä katsoo yöllä ajan ollessa pysähdyksissä. Ensin mainittu näyttää todella tämän tulkinnan perusteella olevan yksi laulajan omista suosikeista.

HAASTATTELURAITA ANTTA Tapiolle mahdollisuuden puhua itsestään hieman pidemmälti kuin biisien välissä tai telkkarissa yleensä ehtii. Taustalta paljastuu mies, joka aikoinaan vaihtoi urheilun pikkuhiljaa musiikkiin ja alkoi sitä kautta kanavoitaa näyttämisen haluaan soittamiseen ja laulamiseen. Kitaraura alkoi nylonkielisellä Landolalla sängyn reunalla ja kappaleet etenivät vaiivikkaa pöytälaatikkojen kautta isommille areenoille. Edelleen Tapio kertoo haluavansa pysäyttää ja jähmettää ihmisiä enemmän kuin hypyyttää, ja hän on omasta mielestään kehittynyt sanoittajana paljon uransa aikana. Alun alkaen hän ei välittänyt sanoituksista lainkaan ennen kuin tajusi niiden olevan yleisölle merkittävin seikka hänen musiikissaan. Perusteellisten vastausten ja haastattelun parikymmenminuuttisen keston vuoksi taustat kiinnostanevat enemmän faneja kuin

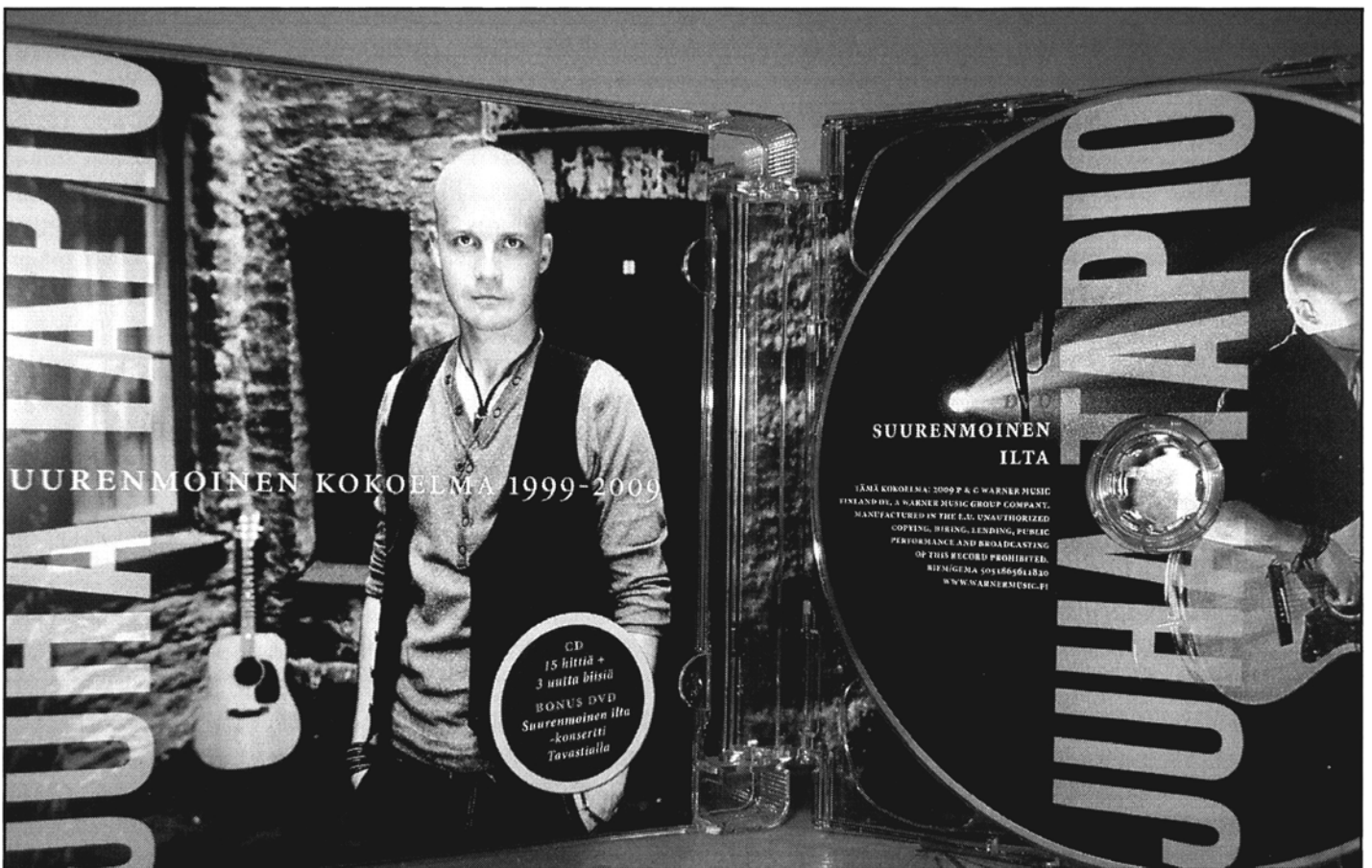
satunnaisia kuulijoita. Heille pelkkä CD-versio voi olla parempi hankinta.

KANSILEHTISEN MINÄ-MUOTOON kirjoitetut kuvaukset joka kappaleesta ovat fanille ehdotonta nannaa. Tiesitkö esimerkiksi sitä, että kun superhitti Mitä silmät ei nää alkoi soida radiossa, Tapion nimeä karsastettiin ja häntä ahdisteltiin vaihtamaan se. Pesunkestävä lauluntekijä halusi kuitenkin pitää oman nimensä, vaikka ymmärsi sen mahdollisesti aiheuttavan "vääriä miellelyhtymiä". Yllättävän monista kappaleista Tapio kertoo olleensa häpeissään, näin oli esimerkiksi tunnelmallisen Kauniin ihmisen kohdalla. Hän ei miltei uskaltanut soittaa raakileversiota ollenkaan Ruuskan Pekalle biisipalaverissa, mutta sittemmin kappaleesta on muotoutunut yksi hänelle itselleen tärkeimmistä. Joskus haastattelussa

Tapio on ihmetellyt, kuinka häntä tullaan kiittämään siitä, että hän rikkoo perinteistä suomalaisen miehen mallia laulamalla ja käsittelemällä tunteita ääneen. Aikaisemmin hänen vakuuteluksensa tuppisuusuudesta ja ujoudesta on ollut hankala niellä, mutta hänen nöyryytensä ja arkuutensa henkilökohtaisia biisejä kohtaan vahvistaa väitteet. Haaveilijaa hän lähti tekemään puhtaaksi rakkauslauluksi, mutta lopulta sanoitus kääntyi puhumaan kaikkivoipaisesta rakkaudesta, sillä "ei kenelläkään miehellä voi olla pokkaa vakuutella noin pohjatonta hyväksyntää". Hän myöntää biisin sisältävän jumalallisia sävyjä, mikä osoittaa, että tekemisen taustalla ovat myös kahden ensimmäisen gospel-levyn jälkeen olleet hengelliset teemat ja arvot.

LOPPUJEN LOPUKSI kokoelma on

kaikkien epäilysteni jälkeen oikein onnistunut pakkaus. Monipuolinen materiaali valottaa koko ilmiötä nimeltä Juha Tapio. Se näyttää, miksi hän on myynyt kaikilla neljällä viimeisimmällä albumillaan platinaa ja miksi hänen kiertueensa ja konserttinsa myyvät kerta toisensa jälkeen loppuun. Se myös positiivisella tavalla arkipäiväistä miehen, joka on nousut suomalaisessa musiikissa sankariksi ja ihailuksi perheenisäksi, jonka yksityiselämässä ei tunnu olevan huolen häivääkään. On lohdullista tietää, mitä kaikkea epävarmuutta, hiomista, harjoittelua ja epäonnistumisia on taustalla täydellisen kuuloisissa kappaleissa, jotka myyvät kuin häkä.



Suurenmoinen kokoelma 1999-2009 sisältää tuhdin paketin musiikkia, elävää kuvaa ja ennennäkemättömän kansilehtisen.

Ensioista, enimmäkseen

ISTUN KAHVILLA Pähviössä. Siemailen kermalla pehmennettyä mustaa litkua. En joisi sitä, ellen olisi edellisenä iltana ollut elämäni ensimmäisillä sitseillä. Kyllä, olen ensio. Ja lähdän mukaan kaikkeen, etten menettäisi mitään. Lähdin sitseille, vaikka minulla oli tutkimusesittely kesken. Lähdin mukaan InSaneen, vaikka minulla ei ole journalistista paloa sydämessäni.

NIIN, OLEN unohtanut esitellä seuralaiseni. Vastapäätä minua, kahvikuppi edessä, istuu Heidi Kuitunen, suomen kielen ensio. Tai no, ei ihan ensio. Heidi aloitti nimittäin täällä jo viime vuonna. Hän tuli suoraan lukios- ta tänne yliopistoon mutta epäro- i koko ajan, onko se oikea ratkaisu. Välivuositkin nimittäin kolkutteli mie- lessä. Hän tuli kuitenkin koettamaan, sujuuko opiskelu. Opiskeluhan sujui, jopa niin hyvin, että Seppo Pekkola muisteli Heidn ilmiömaista ryhmätyö- esiintymistä vuoden takaa tässä kuu- kausi sitten. Viime syksyn opiskelija Heidi ei kuitenkaan voinut jatkaa kuu- kautta pitemmälle. Hän tunsu sisäl- lään, että hänen on saatava pitää välivuosi. Hän otti ja lähti, mikä oli hyvä ratkaisu. "Ihmisen täytyy seisoa omien päätöstensä takana", Heidi sanoo varmalla äänellä ja jatkaa, "Mielestäni on parempi olla varma ja tehdä jotain, kuin epäillä tekemäänsä koko ajan." Heidi nimittäin epäili viime syksynä omaa kykyään opiskella. "Tuntui siltä, että pitää ensin kasvaa ihmisenä. Vaikka toisaalta onhan sitä jo ollut tietyllä tavalla kypsä, kun on miettinyt tällaisia asioita siinä vai-

heessa." Arvostan Heidn päätöstä. Jotkut jatkavat tekemisiään, vaikka se tuntuisi alusta asti huonolta ratkaisul- ta.

HEIDI PURAISEE kalkkunasämpy- länsä. Minä katselen, mistä kohtaa aloittaisin oman munasämpyläni. Kuulen hengästyneen tervehdyksen oikealta takaa. "Hei", sanoo vihreään takkiin ja harmaaseen päähineeseen pukeutunut vaaleahiuksinen tyttö. Vihdoinkin toinen haastateltavani saapui! Siiri Lehtonen, kaksikymmentä vuotta, puhdasverinen jyvaskyläläinen. Siirikin on välivuositapaus. "Olin viime vuoden kouluavustajana ja Cittarin (Citymarketin) kassana. Loppukevät menikin pääsykokeiden merkeissä", Siiri valistaa. Hän on myös aloittanut tänä syksynä suomen kielen opiske- lun.

RIISUESSAAN TAKKIAAN Siiri katselee himoiten sämpylöitämme. Huomatessaan kummeksuvat kat- seemme hän selittää, että unohti lompakkonsa kotiin, eikä näin ollen voi itse ostaa mitään. Hän saa kuitenkin eläimellisen katseensa hallintaan ja alkaa kertoa syytä myöhästymiseen- sä: "Joo, olin vessassa korjaamassa vessarunoilijoiden yhdyssanavirheitä. Niistä saa kyllä irti paljon huvia, vaikka toisaalta tunnen myötähäpeää. Niiden tekijöiltähän menee täysin uskotta- vuus." Siiri vaihtaa aihetta kysymällä, mistä olemme jutelleet Heidn kans- sa. Sanon, ettemme ole päässeet välivuotta pidemmälle, jolloin Siiri ja Heidi alkavat vertailla kokemuksiaan. "Välivuosi kasvatti henkisesti todella

paljon", miettii Heidi, "ja lähtökohtani opiskella ovat nyt aivan erilaiset." Siiri nyökyttelee: "Välivuosi oli todella avar- tava kokemus. Olisi esimerkiksi jäänyt pyrkimättä opelinjalle, jos en olisi toi- minut kouluavustajana."

NIIN. SIIRI, Heidi ja minä olem- me kaikki suomen kielen opettajankou- lutuksessa. Tänään meillä oli ensim- mäinen kasvatustieteen johdatuskurs- sin luento, ja kasvattaja minussa hurmioitui. "Opettajana pitää tuntea itsensä ja epävarmuutensa. Pitää tie- tää oma rajallisuus. Oikeastaan tämä pätee ihan kaikkeen elämään. Opettajana on kyllä hyvä olla ihantei- ta, mutta ne ihanteet eivät saa muut- taä sitä, kuka itse on", miettii Heidi. Alan muistella pääsykokeidemme soveltuvuushaastattelua ja mietin, millaisia ominaisuuksia haastattelijat meistä etsivät: onko heillä todellakin Opettajankoulutuslaitokselta lista kri- teereistä, jotka opelinjalaiseksi pyrki- vän pitää täyttää? "Haastattelijammehan eivät välttä- mättä itse työskentele opettajan ammattiin liittyvässä työssä", sanoo Siiri, "joten heillä ei välttämättä ole kauhean tarkkaa kuvaa siitä, millaisia meidän pitäisi OKL:n mielestä olla. Silti he tajuavat, minkä tyyppisiä ihmi- siä täällä pyörii, ja jos haastateltaval- la synkkaa haastattelijoiden kanssa, asiat ovat jo aika hyvin." Heidi epäro- i vielä: "Kyllä kritisaisin sitä, että meitä joutuu haastattelemaan ihmiset, jotka eivät mitenkään tunne opettajan alaa. Sitä paitsi, miten voi tässä vaiheessa arvioida, onko ihmisessä potentiaalia opettajaksi?" Itse mietin vielä, ettei-



Kuvassa vasemmalta oikealle Heidi, Siiri ja Johanna.

vät nämä pätevyydeltään kyseenalaiset haastattelijat välttämättä edes haluaisi joutua haastattelijan asemaan. Heidän käsissään on kuitenkin ihmisten tulevaisuus.

PIDÄMME KIIIVAASTA keskustelustamme sämpylänpureskelutauon (Siiri pyörittelee levottomana peukaloitaan), ja katseemme siirtyvät lasin läpi värikkääseen syksyyn. "Tää kampusalue on niin kaunis, ettei yksinkertaisesti voi kestää!" Siiri huokaisee ja jatkaa: "On niin ihanaa, että Seminaarinmäen rakennuksista huokuu historia ja vuosien jäljet. Agoran puoli on mun makuun liian uusi ja kliininen." Heidi sanoo pitävänsä kampusalueen vehreydestä: "Tykkään kyllä siitä, että tänne mahtuu myös luontoa. Täältä Aallokko-kahvilasta varsinkin on hyvä katsella metsäisiä maisemia." Siiri kehuu itse opiskelunkin olevan hienoa: "Kun on ollut vuoden töissä, osaa arvostaa opiskelua. Ekalla luennolla tunsin, että olen todellakin oikeassa paikassa, ja se oli mahtava tunne! Ryhmytyksessä on alussa tietenkin aina omat hankaluutensa. Meidän ensioporukassa näyttää olevan paljon erilaisia persoonia ja

kiinnostuksen kohteita. Ei olla kovin homogeeninen yhteisö." Kysyn, onko se Siirin mielestä hyvä vai huono asia. Siiri päätyy siihen lopputulokseen, että se on molempia: "Onhan se vaikeaa keksiä näin isolle porukalle yhteistä tekemistä, mutta hienoa, että meitä on moneksi. Kaikki varmasti halutessaan löytää seuraa, ja on erilaista seuraa eri hetkille." Niinpä niin, iltaseuraa varmaa on.

HEIDI PUDISTELEEE sormistaan sämpylän viime muruset, pureskelee suunsa tyhjäksi ja jatkaa ihmisten erilaisuudesta: "Ehdottomasti parasta täällä on ollut keskustelut, joita voi käydä ihmisten kanssa. Varsinkin luentojen jälkeen on antoisaa kuulla monia näkökulmia. Tällainen mielessä prosessointi on oppimisen kannalta olennaista." Olen huomannut saman itsekin. Olimme tieto- ja viestintätekniikan kurssin viimeisellä luennolla, ja luennoitsijan kanssa tuli puhetta siitä, että nykyihmisen reidet ovat surkastuneet liiasta istumisesta. Jo luennon aikana ja erityisesti sen jälkeen aihe herätti keskustelua. Kuinka ollakaan, kirjoitin aiheesta myöhemmin luentopäiväkirjassani. Oppi siis jäi päähän puhumisen ansiosta.

SIIRI KIEMURTELEE tuolillaan jäseniään venytellen. "Mua harmittaa, kun sanelaisilla ei vielä ole kunnollista oleskelunurkkausta, jonne voisi käperätyä nukkumaan tai lukemaan hyvää kirjaa", hän surkuttelee. Minua alkaa haukotuttaa. Kahvi on todellakin tarpeen, mutta kupin pohja alkaa jo hämmöttää. "Jes! Unohdin, että mulla on satsuma mukana", huudahtaa Siiri yhtäkkiä ja kaivelee laukkunsa pohjalta keltaisen möllykän. Heidi hymähtää ja minä yritän keksiä järkeviä haastattelukysymyksiä. Mitä Heidi ajattelee opiskelun ja vapaa-ajan tasapainosta? "No mun mielestä pitää aina antaa itselleen aikaa. Se ei sinänsä ole mis-

tään pois. Ja opiskelussa ei aina tarvitse pystyä parhaimpaansa. Se, että pystyy tekemään jotain huonosti, on opettavaista", Heidi sanoo. "Ja kaikenlaisissa tilanteissa tulee toimeen, jos on sinut itsensä kanssa. Viime vuonna sain jotain vihiä siitä", komentoa Siiri satsumansa parista.

AALLOKON OHITSE kävelee karskein askelin sinihaalarisia miehiä. Ei, he eivät ole fennistejä opiskelijahaalareissaan. He ovat raksamiehiä! "Vähän kyllä harmittaa tuo rakennustyömaa, mutta saahan siitä saa paljon silmäniloa. Talven tullen sekin kyllä vähenee", huokailee Siiri kurkistellen vielä olkansa yli miesten perään. Yliopistolla pyörivistä ihmisistä tulee mieleeni, onko kukaan opetustyöläisistä jäänyt Heidin tai Siirin mieleen. "Eläkkeelle jäänyt Jukka Ammond on lehtori, jota en koskaan unohda" muistelee Heidi ja selittää vielä: "Todella ihailtavaa, että joku uskaltaa tässä maailmassa puolustaa henkisiä arvoja niin antaumuksellisesti."

SÄMPYLÄLAUTASENI ON tyhjä, samoin kahvikuppini. Satsuman kuori lojuu yksinäisenä pöydällä. Siitä on muuten muotoiltu todella kaunis kuvio. Heidinkin tyhjentää kahvikuppinsa viime pisarat suuhunsa. "Onko yliopistolla biojäte, johon voin panna nämä kuoret?" Siiri kysyy. Mielestäni on. "Millaisia biojätepusseja täällä käytetään? Ärsyttää, kun ei ole olemassa oikeanlaisia biojätepusseja! Paperiset hajoavat, ja maatuviin pussien tekemiseen on käytetty ihan liikaa energiaa. Jos joku tietää ratkaisun tähän ongelmaan, saa lähestyä minua", välittää Siiri viestin InSanen lukijoille. Juomat juotu, ruuat syöty, haastateltavat haastateltu. Satsuman kuori päätyy muiden biojätteiden sekaan.

Lentäviä lauseita



OLIN ASIOIMASSA kirjaston tiskillä, kun yhtäkkiä eteeni tiskille ilmestyi kuin tyhjästä jokin valkoinen asia. Tarkemmin katsottuani se paljastui lennokiksi. Tavalliseksi valkoiseksi lennokiksi, jossa luki ajatelmia. "Syksy on kauneutta väreissä." "Sulje silmät ja kuule veresi kulku." "Missä ikinä oletkaan, siellä ovat unelmasi." Minusta tuntui heti, että nuo sanat olivat juuri minulle. Katsoin ylös lennokin heittäjää etsien, ja kolmannesta kerroksesta vilkuttivatkin kaksi hymyilevää tyttöä.

LEHDEN KOKOUS oli alkamassa, kun huomasimme, että lennokin vastaanottaja ja heittäjä istuivat samassa pöydässä. Lennokki oli viesti: meidän pitää kirjoittaa juttu lentävistä lauseista ja jakaa oma ilomme muiden kanssa. Viikon päästä aurinkoisena iltapäivänä tapasimme toisemme kirjastossa ja lähdimme keräämään

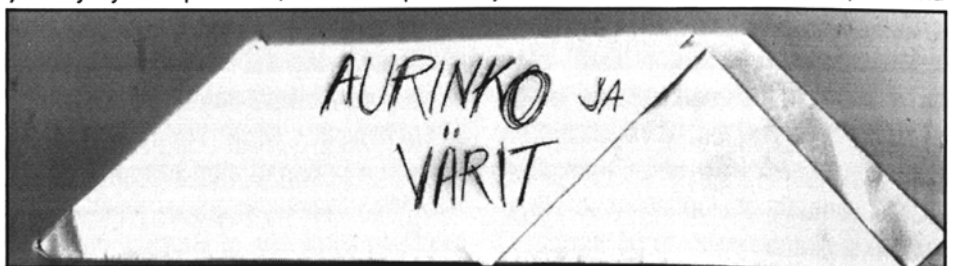
lisää iloa ihmisiltä lennokkeihin kirjatuna. Meitä vähän ujestutti mennä puhumaan oudoille ihmisille, joten hetken aikaa katselimme ympärillemme vähän hämmentyneinä.

ENSIMMÄISENÄ MENIMME pyytämään lennokkia kirjastosihteerin Tuula Höltältä. Jutun idea hymyilytti Tuulaa ja hän suostui olemaan mukana, vaikka lennokin teon vaiheet olivatkin päässeet unohtumaan. Lennokki valmistui hitaasti mutta varmasti. Tuula kirjoitti lennokkiinsa "pienen pojan hymy". Hän kertoi itsekin hymyillen, että varsinkin oman pojan tai pojanpojan hymy on parasta, koska lapsen

hymy on aito ja teeskentelemätön. Lapsen ilosta tulee itsellekin hyvä mieli. "Tänään on ihanaa, kun aurinko paistaa ja syksy on kaunis. Aamulla oli kivaa pyöräillä töihin, kun sää on niin hieno", Tuula totesi.

TÄMÄN JÄLKEEN menimme kirjaston kahvilan puolelle ja etsimme sopivaa porukkaa, joilla voisi olla jotain kivaa kerrottavaa ja jaettavaa. Näimme pöydässä istuvan kolme tyttöä, jotka juttelivat keskenään kahvikupin ääressä. Päätimme pyytää heitä mukaan. Matilda Sorsa, Hetamaria Ala-Nissilä ja Tiina Kangaspunta halusivat tehdä yhteisen lennokin. Oikeaoppisia lennokintekosääntöjä he eivät muistaneet, mutta taittelivat yhdessä naureskellen modernin luomuksensa. Tekstiksi tyttöjen mielestä sopi "Jotain ihanaa" ja lennokki sai koristeekseen myös sydämiä. He kertoivat, että lausahdus syntyi kerran haalaribileissä, kun he yrittivät yhdessä keksiä jotain tekstiä haalareihin kirjoitettavaksi. Joku porukasta sanoi, että kirjoitetaan siihen jotain ihanaa. Jotain ihanaa päätyikin haalareihin kirjaimellisesti ja se on heidän mielestään sopiva moneen tilanteeseen, koska sen voi jokainen tulkita omalla tavallaan.

SEURAAVANA KÄVELIMME pihalle ja katselimme ympärillemme sopivaa lennokintekijää etsien. Ilma oli kirpeä ja käveleminen oli mukavaa, vaikka



saimmekin pari kieltävää vastausta. Menimme Ilokiven eteen ja siellä tapasimme ryhmän ensimmäisen vuoden liikunnanopiskelijoita, jotka suosivat tekemään meille lennokin, vaikka asia huvittikin heitä. Jukka, Santeri, Janne ja Sam päätyivät lennokissaan yksinkertaiseen ratkaisuun ja rutistivat paperin palloksi. Perusteena oli, että paperimyytty lentää varmasti kaikkein pisimmälle. Tekstiin kirjoitettava lause oli pojille selvä, ja paperiin päätyi porukassa yleinen sisäpiiriviihaisu: "Jos pelkällä penissuojalla pärjää, se on elämää se." Paikalle tuli samaan aikaan myös muita porukkaan kuuluvia, joille kirjoitettava lause selvisi jo jos-sanasta. Kirjoittaja totesi lauseestaan, että tähän pitäisi jokaisen pyrkiä. Pojat avasivat hieman lausettaan selittämällä, että elää voi ilman telkkaria ja tietokonettakin, ja ilman kaikkea turhaa elämä on parhaimmillaan. Pojat heittivät lentävän lauseensa yhdessä ilmaan, ja paperimytyn hyvä lentävyys tuli todistettua, sillä lennokka päättyi Ilokiven räystäään päälle. Kuvassa näkyvä lennokka on siis toinen versio, ja kuten yksi pojista ilmaisi, ensimmäinen versio on kenen tahansa luettavissa Ilokiven katolla.

POJAT JÄIVÄT naureskelemaan Ilokiven eteen, me taas lähdimme kävelemään takaisin kohti kirjastoa. Neljänneksi lennokkia pääsi tekemään Janne Kumpulainen, neljännen vuoden sosiologian opiskelija, joka tuli tarjoamaan meille omenat edustajistovaalien mainoskojulla. Janne suostui tekemään lennokin, ja taitteleminen sujui nopeasti ja varmasti. Lennokka oli valmis hetkessä ja sai pienen miettimisen jälkeen siipeensä tekstin "Syksy kaikessa kauneudessaan – mikä ihana tekosyy olla ulkona!". Janne kertoi olevansa vuodenaikaihminen ja arvostavansa erityisesti kaikkia vuodenaikoja, tällä hetkellä siis syksyä. Hän kertoi asuneensa aiemmin paikoissa,



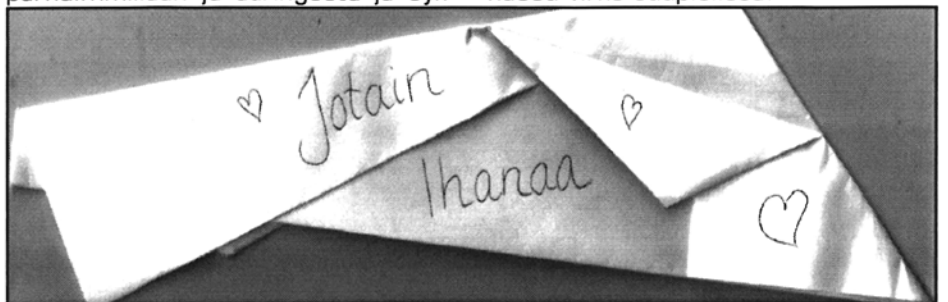
Janne lennokkeineen.

joissa vuodenaikoja ei juuri ole, ja siksi Suomen syksy tuntuu niin hienolta. Tässä päivässä Jannen mielestä oli erityisen mukavaa se, että hän heräsi aamulla ennen kellonsoittoa. "Oli mukavaa, kun ei tarvinnut herätä siihen ääneen.", Janne hymyili.

JANNEN HYVÄSTELTYÄMME lähdimme omenat taskuissa kävelemään kohti kaupunkia. Matkalla tapasimme kaksi viidennen vuoden psykologian opiskelijaa, Emilian ja Reetan. He olivat taluttamassa pyöriään kohti yliopistoa, mutta heillä oli kuitenkin pari minuuttia aikaa tehdä hyvän mielen lennokka. Lennokista tuli yksinkertaisen tyylikäs, ja se sai kylkeensä sanat "aurinko ja värit". Tytöt kertoivat, että he olivat juuri äsken syömässä ollessaan puhuneet siitä, miten ihanan aurinkoinen syksy on ollut tänä vuonna. "Ruskan värit ovat tällä hetkellä parhaimmillaan ja auringosta ja syk-

syn väreistä saa paljon energiaa", tytöt summasivat. He jatkoivat vielä, että syksyn kirpeys on ihanaa. Emilia kertoi, että tämän päivän ehdottomasti paras asia oli se, että pesukoneongelmat on nyt selvitetty ja kauan rikki ollut pesukone toimii taas. "Koneen toimiminen helpottaa asioita", Emilia iloitsi.

LENNOKKIKOKOELMAMME ALKOI tuntua riittävältä, joten lähdimme takaisin yliopistolle. Laukut alkoivat jo painaa, mutta emme voineet lopettaa hymyilemistä. Koska saimme itsellemme niin paljon iloisia lennokkeja, päätimme antaa hyvän kiertää, ja heitimme alkuperäisen lennokin eteenpäin. Lennokka jäi Historican eteen odottamaan vastaanottajaansa, me taas jatkoimme päivää yliopistolla hassu virne suupielissä.



”Ei tämä paska tapahtuma ole”

HUMANISTISTEN TIETEIDEN kandidaatti Pekka Vahvanen on jo 2006 vuoden joulukuusta asti isännöinyt suosittuja Väittelyiltoja Ilokiven alakerrassa Seminaarinmäellä. Pikaisen laskutoimituksen mukaan iltoja on siis pidetty jo tusinan verran, jokaista lukukautta kohti kaksi. Lippuja on tapana myydä ennakkomyynnissä päivää aikaisemmin, sekä ovelta ennen väittelyiden alkua, jolloin liput yleensä myös myydään loppuun ja viimeiset jonottajat jäävät nuolemaan näppejään. InSane sai ainutlaatuisen mahdollisuuden kuulla kulissientakaisista tapahtumista suoraan itse Kandidaatti

Vahvaselta.

VÄITTELYILTOJEN SYNTYÄRINAAN sekoittuu primitiivistä halua päästä huomion keskipisteeksi ja toisaalta kiinnostusta tavata uusia mielenkiintoisia ihmisiä. Vahvasen mukaan hänen huomionhakuisuutensa on aikuiseksi kasvamisen myötä jäänyt menneisyyteen, nykyisellään motivaattoreina toimivat mahdollisuus tavata tunnettuja eri alojen ihmisiä ja saattaa heidät yhteen tapahtumaan, joka sekä viihdyttää että herättää keskustelua. Syyt siihen, miksi illoissa nimenomaan väitellään, ovat moninaiset ja

lähtöisin Vahvasen omista intresseistä.

- Väittely on pätemisen kuninkuuslaji, ja itse haluan usein olla eri mieltä asioista. Siksi profiloitin kaveripiireissä vastaanvittäjäksi, Kandidaatti kuvailee. Hänen mukaansa väittelytilanteessa ei voi paeta taka-alalle kuten esimerkiksi kirjallisessa ilmaisussa, ja osapuolten on siksi oltava hyvin tilannetietoisia pärjätäkseen. Väittely on armottomin sosiaalisen kanssakäymisen laji, ja se voi parhaimmillaan olla myös yleisölle miellyttävää ja viihdyttävää.

Tässä Kandidaatti Vahvanen avaa oven Juho Kiiskelälle, joka ei liity tähän juttuun mitenkään.



LIPUNMYYNTISALDOISTA PÄÄTELLEN illat tosiaan viihdyttävät, ja kansa virtaa ahkerasti kohti Ilokiveä usein kaveriporukoissa. Yleisön viihtyminen ja illoista nauttiminen onkin tärkeintä, joskus mielenkiinto näkyy myynnin lisäksi myös intensiivisenä mukanaolona ja myötäelämisenä, kuten viimeisimmässä illassa Timo T. A. Mikkoselle buuaamisena. Vahvasta itseään miellyttävät järkevät, rationaaliset argumentit ja mielenkiintoiset ihmiset, mutta myös rentous yhdistettynä vakavuuteen.

- Esimerkiksi amerikkalaiset proffat osaavat sekä puhua vakavia että esittää asiansa viihdyttävästi. Tätä traditiota haluan puolustaa, hän kuvailee. Parhaimpia väittelyjä muistellessa mieleen palaa Rakel Liekin ja Jone Nikulan taisto kahden ja puolen vuoden takaa, jolloin aiheena oli "Tarvitaanko pornossa munaa?" Vastakkainasettelu heterouden ja lesbouden välillä oli kiinnostavaa, ja sen ohella analysoitiin yhteiskuntaa ja ihmisuuttoa. Toisaalta aiheen myötä myös hauskuudella oli paikkansa. Viimeisimmän illan Päivi Räsänen ja Kimmo Kiljunen vakuuttivat Kandidaatin väittelyllisillä kyvyillään.

- Väittelyissä voi toki olla myös yksittäisiä hyviä kykyjä, mutta silloin toinen saattaa jäädä statistiksi, Vahvanen analysoi. Näin hän epäili käyvän syksyllä 2008 vittuilun Suomen mestarin kohdatessa Susanna Sievisen aiheella

"Ovatko ponit kivoja?", mutta Sievinen yllätti positiivisesti.

- Hän vittuili hyvin takaisin, ehkä aihe oli hänelle sopiva.

AIHEIDEN JA ihmisten valinta lähtee siitä, mitä järjestäjä itse haluaa lavalla nähdä. Tosiasia on, että tissijulkut vetävät katsomon täyteen, muulloin jäädään alle kolmensadan hengen.

- Lähdän siitä mikä itseäni kiinnostaa, joskus saatan kysellä kavereilta ja käyttää ehdotuksia hyödyksi. Itse olen kuitenkin hommasta vastuussa, Vahvanen sanoo. Illoissa on nähty aiemmin mainittujen lisäksi mm. Isä Mitro, toimittaja-juontaja Susanna Laine, kohujulkkis Johanna Tukiainen, televisiotieteen dosentti Veijo Hietala, kansanedustaja Matti Tynysniemi, kansanedustaja Eero Heinälouma, europarlamentaarikko Anneli Jäätteenmäki ja alusvaatemalli Anne-Mari Berg. Kaikensorttisista aiheista on siis päästy puhumaan ja eri alojen julkiksia on bongailtu kymmenittäin. Jokaisessa illassa on myös mukana kommentaattori, joka arvioi kunkin väittelyn jälkeen erikseen väittelijöiden taitoja ja argumentteja sekä vetää lopussa illan kokonaisannin pakettiin. Vahvaselle mieleen ovat jääneet kahdesti mukana ollut Jukka Relander, Timo Harakka, viimeksi nähty Ville Blåfield sekä Lauri Malkavaara, jonka terävä kieli ja suora puhe vakuuttivat.

KUINKA VAHVANEN sitten saa houkutelua ihmisiä tulemaan perjantai-iltaisain Ilokivelle matkojenkin takaa?

- Tilanne täytyy tehdä vieraille selväksi, jotta he tietävät mihin ryhtyvät. Tarkoitus ei ole nolata ketään, haluan minimoida häpeän itseä tai muita kohtaan. Kun ihmisiä tulee kaukaakin ja he vaivautuvat matkustamaan ilta-aikoihin, ei voi pyrkiä nöyryytykseen, hän kuvailee. Toisaalta Kandidaatti myöntää, että Johanna Tukiaisen kohdalla hänkin repesi täysin.

- Omalta osaltani toivon lavalla, että kaikki sujuisi odotusten mukaan ja muistaisin, mitä aion keneltäkin kysyä.

KANDIDAATTI-NIMIKKEESEEN Vahvanen on kiintynyt perustelluista syistä.

- Se sisältää potentiaalin, maisterius puolestaan ilmentää kaikkivoipaisuutta, mitä me emme oikeasti ole. Vuoden sisään Vahvasenkin olisi kuitenkin tarkoitus valmistua maisteriksi. Kuinka väittelyiltojen sen jälkeen käy?

- Vielä en osaa sanoa jatkosta. Vaikka touhu on rakentunut minun ympärilläni, miksei joku muukin samat tiedot omaava kandidaatti voisi ottaa sen isännöitäväkseen. Olisi kiva, jos homma jatkuisi senkin jälkeen, kun minusta aika jättää. Ei tämä paska tapahtuma ole.

OPISKELIJA IÄNIKUINEN



Sanen keskustelupalsta ja irc-kanava

MUUTAMAN VUODEN HILJASELON JÄLKEEN SANEN OMA KESKUSTELUPALSTA ON ALKANUT OSOITTAA ELONMERKKEJÄ. Foorumeilla keskustellaan mm. Sanen toiminnasta, mutta enimmäkseen kaikesta muusta ja mistä tahansa. Koottuja kommentteja:

"MULLE TULEE hyvä mieli, kun luen näitä juttuja täältä. Nyt kun kämppiksetkään ei ole kotona saa oikeasti nauraa ääneen, eikä kukaan tule ovenrakoon mullistelemaan silmiä, että mitä tuokin fennisti taas hirnuu tuolla itsekseen... Te olette niin hauskoja. Mitä tein kaiket päivät ennen Sanen avautumiskanavaa???"

"KUINKAHAN MONTA kertaa on mahdollista unohtua lukemaan näitä ja unohtaa levyllä oleva kattila, jossa oleva vesi keittyy taivaan tuuliin?" Lisää kommentteja on ripoltetu lehden sivuille. JOS ON??

KÄY KURKKAAMASSA ja tee olosi kotoisaksi osoitteessa <http://keskustelu.sanery.org/>

KESKUSTELUPALSTAN VANAVEDESSÄ Sanelle perustettiin myös oma reaaliaikainen irc-kanava #sane. Lisätietoja ja ohjeita Sanen nettisivuilla!

Sitaatteja:

"OLEN MYÖS KORJANNUT YHDEN PEURUNGAN VESSAN OHJETAULUA PUNAKYNÄLLÄ. OLI PAKKO."

"KUNPA SANELLAKIN OLISI SELLAINEN (OMA TILA)! MINÄ AINAKIN HENGAISIN JA SVENGAISIN. NYT KUN SANELAISIA NÄKEE LÄHINNÄ FENNICUMIN VESSASSA."

"SIIS ITE HENKILÖKOHTAISESTIHAN OLEN SITÄ MIELTÄ, ETTÄ JOS TISKIVETTÄ MENEKÄ KAINALON, NIIN PITÄÄHÄN SIITÄ SAADA PUHUA."

"MUTTA OPISKELIJUUS ON SEN VERRAN KIVAA ETTÄ MELKEIN VOI UHRATA IKUISEN TERVEYSPOHJANI VALVOMALLA PARHAASEEN REM-AIKAAN."

"EN OLE IHAN VARMA KUMMIN PÄIN TUO PITÄISI TULKITA MUTTA KOITAN NAURAA HILJAA ETTEI KÄMPPI HERÄÄ."

"KERTOKAA VAIKKA KIVOJA, MIELTÄ JUURI NYT ILAHDUTTAVIA ASIOITA, TAI LINKITTÄKÄÄ NETISTÄ JOTAIN ERITYISEN KIVAOLOPITOISIA

KUVIA, VIDEOITA TAI MITÄ VAAN. EI TARVITSE

LIITYÄ EDEN SUOMEN KIELEEN, KUN OLEN HUOMANNUT, ETTÄ FENNISTI VOI ILOITA MUUSTAKIN KUIN PILKUISTA."

"LITTEROITUA NAURUA TUNTUU OLEVAN PALJON."

"MISSÄ KOHTAA TÄÄ KESKUSTELU KÄÄNTYI PULISONKEIHIN?"

TÄÄ ON NIIN HÖLMÖ KESKUSTELU, ETTÄ OTANPA MINÄKIN KANTAA!

TÄÄLTÄ ON MUUTEN YLLÄTTÄVÄN VAIKEAA LÄHTEÄ. ONNEKS ON KAKS OVEA MUN JA KÄMPPIKSEN VÄLILLÄ."

MARI KIRJOITTI:

JA HYVÄT KIRJASUOSITUKSETHAN ON IHAN INSIDE-MATSKUA SITÄPAITS!

MEINAAKO TÄMÄ NYT SITÄ, ETTÄ PERUSTETAN KAKSI KETJUA: HYVÄT SUOSITUKSET SISÄPIIRILLE JA NE KAIKKI HUONOT TÄNNE YLEISEEN?"

HERTTA, SÄ HERÄTÄT MUN KÄMPPIKSEN!

NUKKUMASSA OLISI PITÄNYT MEIKÄLÄISENKIN OLLA JO AIKOJA SITTEN...EN EHKÄ OLE MENOSSA HUOMENNA AAMULLA KAHDEKSALTA JOOGAVENNYTTELYYN... TEIDÄN VIKA, KOUKUTUN LUKEMAAN NÄITÄ JUTTUJA!!!!

TUTTU TUNNE! MUTTA NÄÄ KESKUSTELUT ON VÄLILLÄ KYLLÄ NIIN HAUSKOJA ETTÄ EI VOI OLLA NAURAMATTA ÄÄNEEN AINUT PAHA ONGELMA VAIN ETTÄ OLISI PALJON MUUTAKIN PAKOLLISTA TEKEMISTÄ, MUTTA EI TÄÄLTÄ VAAN PÄÄSE IRTI VAIKKA YRITTÄISIKIN. HAUSKEMPAA TOSIN KYLLÄ OLLA TÄÄLLÄ."

MULLAKIN OLISI PIENENÄ LUMISADEPALLO. MISSÄHÄN SE NYT ON, OLISI KIVA TUIJOTELLA SITÄ... VAIKKA VÄLILLÄ TUNTUUKIN, ETTÄ LUMISADE ON MUN PÄÄSSÄ."

VEIKKAAN 42. ITSEHÄN POLTIN MAKARONIT POHJAAN KUN UNOHDUIN TÄNNE TUOSSA YKSI PÄIVÄ

JÄIN NIMITTÄIN LUKEMAAN MUIDEN VASTAUKSIA NIIN KESKITTYNEESTI, ETTÄ AIKA KATOSI JA SITTEN TULI MUUTA TEKEMISTÄ. ITSE ASIASSA NIIN KÄVI MONTA KERTAA."

Seppo Pekkola ei riisu eläinpaitaansa

ELÄINPAITAIN PARONI Seppo Pekkola on täydellinen Suomen luonnonsuojeluliiton mannekiini. Tuo suomellaan, hienokseltaan harmaantuvilla hiuksillaan sekä sympaattisella rakastettavuudellaan hurmaava kielten laitoksen herrasmies sonnustautuu päivittäin kirjaviini eläinaiheisiin collegepaitoihin ihailtavalla varmuudella. Pekkola on kulttiasemastaan vaatimaton, eikä ole ihailevista katseista tietääkseenkään:

- **OLEN MINÄ** jotain vihjeitä opiskelijoilta kuullut, että he olisivat kiinnittäneet paitoihin huomiota. Mitään negatiivista ei kuitenkaan ole kuulunut.

PEKKOLA EI ole yhden rintapanssarin ritari. Eri elukoilla ryuditettyjä paitoja puskee keskivertofennistin silmille Pekkolan luennoilla enemmän kuin kylillä kulkiessa vähäpukeisia naisia ulkomainoksista. On susipaitaa, haukipaitaa, hirvipaitaa, karhupaitaa, ketupaitaa, norppapaitaa, kuuttipaitaa, poropaitaa, ahmapaitaa... Vanhempien vuosikurssien opiskelijoita konsultoimalla voi saada omille arvioilleen vahvistuksia: paitoja lieinee noin 20 kappaletta. Mutta onko Sepolla pyhäpaitoja (vaikkapa peura) tai rönttäeläinpaitoja (rotta)

maalaus- ja pihahommiin? Tällöinhän eläinleegion väkivahvuus nousisi tukevasti kolmannelle kymmenelle. Pekkola kuitenkin vahvistaa Sanen silmäin arviot:

- **EI NIITÄ** nyt ihan kahtakymmentä ole, mutta ei kyllä paljon puutu. Huonoon kuntoon paitoja ei ole mennyt, vaan vaimo on osannut pestä niitä oikein.

Jymypaljastuksia

PEKKOLA KERTOO collegepaitojen lisäksi kotoa löytyvän muutamia eläinaiheisiä T-paitoja. Niitä ei kuitenkaan kuulu käyttää töissä, joku roti sentään on Pekkolan elämässä oltava. Eläinpaitojen historia lehtori Pekkolan elonpolulla on itse asiassa yllättävän lyhyt. Ensimmäinen paita on hankittu noin viisitoista vuotta sitten, lama-ajan mainingeissa.

- **EI TÄLLAISIA** paitoja ole kovin kauan ollut. Heti kun niitä tuli, aloin ostaa niitä. Nämä vain ovat niin ylivoimaisen mukavia päällä.

NYKYÄÄN PEKKOLA tilaa paitansa postimyynnistä. Haastattelun edetessä Pekkola ottaa toimittajan osaksi eläinpaitojen maailmaa, ja

kertoo kuinka eläinpaidassa on komeaa nousta aamuvarhaisella lintutorniin kun sumu vielä vaeltaa rannoilla.

- **NYT KUN** kerran tässä näin rennosti jutellaan, niin voinkin paljastaa, että paitoja on tulossa muutama lisää!

SYKSYN ENSIMMÄISESSÄ suomen kielen infossa Pekkola säväytti pukeutumalla vastoin tapojaan vaaleaan lyhythiaiseen kauluspaitaan. Hän kuitenkin kieltää jyrkästi epäilyt siitä, että tämä olisi merkki kauluspaitojen esiinmarsista eläinpaitojen kustannuksella.

- **NO SILLOIN** oli niin kuuma. Nämä ovat enemmänkin tällaisia viileän ilman paitoja.

ELÄINPAIDAT OVAT Pekkola lähellä. Ihan sanan varsinaisessakin merkityksessä.

- **EN MINÄ** nyt viitsisi riisua tätä paitaa, kun ei minulla ole mitään täällä alla.

KUUMAA. LUONTOLIITON luotomannekiinin lisäksi Seppo Pekkola onkin siis myös Fennicumin kommando.





Humanisti kokeili leikkipuistot

VESA HOLM, IISA LEHTINIEMI, SIIRI LEHTONEN, JOHANNA KUJANPÄÄ
ELLI SIEVÄNEN, REETTA NIINISALO, TEPPO SUOMINEN, MAIJU PARTANEN

INSANEN TÄYSIN OBJEKTIIVINEN JA LAHJOMATON TESTIRYHMÄ JALKAUTUI TÄLLÄ KERTAA TUTKIMAAN JYVÄSKYLÄN KAUPUNGIN LEIKKIPUISTOJA. MYÖS HYVIN OBJEKTIIVINEN VALINTAPERIAATE LEIKKIPUISTOJEN SUHTEEN AUTTOI KAIKENKATTAVAN JA OBJEKTIIVISEN NÄKÖKULMAN MUODOSTUMISEEN. KOLMEN VIIKON AIKANA RAATI TESTASI JA ARVOSTELI VIISI LEIKKIPUISTOA JYVÄSKYLÄN KESKUSTA-ALUEELLA TAI SEN LÄHEISYYDESSÄ. ARVOSTELUASTEIKKO OLI YHDESTÄ VIIITEEN, ARVOSANA TULI PERUSTELLA. TÄSSÄ OVAT RAADIN TULOKSET.

Mäki-Matin perhepuisto:

- + Todella suuri ja monipuolinen
 - + Intiaanikylä oli hieno, ja pajumajat sekä muut koristukset puiston alueella mahtavia.
 - + Rengasvajjerirata hauska,
 - + Kiipeilytelineenä laiva oli aivan loistava, monipuolinen ja innovatiivinen ympäristö. Kierreliukumäestä erityinen bonus, hurjan huikea!
 - + Valaistus puistossa oli todella hyvä, pimeälläkin näkee leikkiä.
 - + Hiekkalaatikon koko ja valmiiksi paikalla olleet lelut bonusta.
 - + Ihan oikeita, kiivettäviä puita puiston alueella.
- Vanhemmat katsoivat nuoria leikkiviä aikuisia aika pahasti.

ARVOSANA:
5 (+)

HUOMIOITA:

Monipuolisin testatuista puistoista. Viihtyisällä alueella suuri puisto, jossa riittää varmasti tekemistä kaikille. Todellinen paluu lapsuuteen. Lehtikasat puistossa kutsuivat leikkimään, ja joukkokeinulauta oli vinkeä. Puistossa olevat hiekkalelut ovat paikallaan, sillä fennisti ei aina muista luennolle lähtiessään ottaa omaa ämpäriä ja lapiota matkaansa.



Mäkimatin perhepuistosta löytyy muun muassa kaksi autoa, joilla pääsee humanistikin aloittamaan ralliuran.

Lounaispuisto:

- + Karuselli!
- + Pieneen tilaan on saatu kiva puisto.
- + Masto-kiipeilyteline oli kiva.
- + Avoin leikkipuisto puistossa on hauska.

- Karusellissa pyörii itsensä kipeäksi.
- Puistossa lopulta aika vähän kaikkea.
- Hiekkalaatikko puuttui, liukumäki oli aika heikko esitys.

ARVOSANA:
3+

HUOMIOITA:

Pienuudesta ja laitteiden vähyydestä kärsivä puisto, kokonaisuuden kuitenkin pelastaa karuselli.

Yrttisuon perhepuisto:

- + Puiston tilavuus oli ehdottomasti plussaa, avointa tilaa oli paljon.
- + Aivan loistava rengas-metallihärveli (menkää itse katsomaan)!
- + Kiipeilyteline oli hieno.
- + Puistossa hyvä ja monipuolinen valikoima, loistava valaistus myöskin plussaa.
- Keinut olivat kauhean matalalla, pitkäkinttuinen ei niihin oikein pääse.
- Liukumäki oli huono.
- Keinuja oli aika vähän, varsinkin puiston koon huomioiden.

ARVOSANA :
4

HUOMIOITA :

Yrttisuon perhepuisto sai kaikkein laajimman arvostelun, mutta kaiken kaikkiaan palaute oli hyvää. Myös pieni "suutelusilta" puiston lähetyksillä herätti tunnelmaa leikkijöissä.

Emännäntien perhepuisto:

- + Kiipeilyseinä ja palomiestanko.
- + Hevospatsaat.
- + "Pesukone" (miinusta vaarallisuudesta).
- + Paljon liukumäkiä.
- + Pikkukaruselli, keittiöt ja muut härpäkkeet.
- Valaistus oli todella heikko.
- Laitteista jotkut melko vaarallisia.
- Monimutkaisia laitteita.
- Puiston aitaus oli puutteellinen.

ARVOSANA :
4-

HUOMIOITA :

Emännäntien puiston monipuolisuus sytytti testiryhmän. Vaarallisuus ja valaistus ansaitsivat kuitenkin hieman moitteita.

Kortepohjan koulun leikkikenttä:

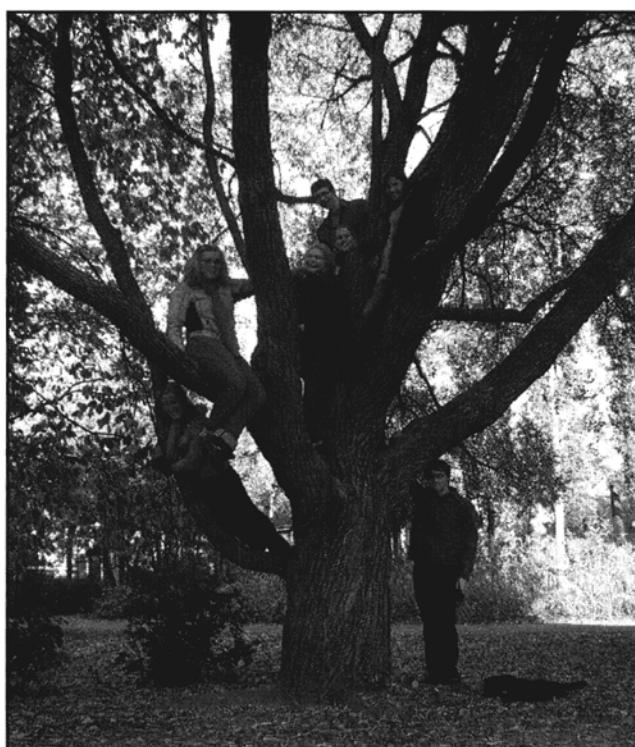
- + Ainoa puisto, josta löytyi hämäkinverkko-kiipeilyteline.
- + Keinuja todella paljon.
- + Kiikkulautoja.
- Ei liukumäkeä.
- Ankea ympäristö.
- Tilan huomioiden todella vähän mitään, valikoima melko heikko.

ARVOSANA :
2+

HUOMIOITA :

Miljööän ankeus ja lopulta tilassa mahdollisen toiminnan vähyyden lannistivat testiryhmän.

Toim. huom: Testiryhmä on lahjottavissa kaakaolla, kiinalaisella ruoalla, lämpimällä sisätilalla ja luultavasti pienillä, arvottomilla mutta kiiltävillä esineillä. Toimitus ei tietenkään hyödyntänyt mitään näistä keinoista raatiin vaikuttaakseen. Leikkipuistojen todellinen valintatapa oli spontaani konsensus.



Kuvassa oikealla InSanen testiryhmä Mäkimatin perhepuistossa.

Vaihtokuumeilua

PÄÄSTYÄNI YLIOPISTOON päätin, että käytän vaihto-opiskelumahdollisuuden hyväkseni. Jyväskylän yliopiston jokainen opiskelija on oikeutettu lähtemään johonkin, rahaa tyrkytetään ja paikkoja on jaossa mitä mielenkiintoisemmista kohteista. Tarjolla on ainutkertainen tilaisuus kansainvälistyä ja hankkia uusia kokemuksia!

PÄÄDYIN HAKEMAAN opiskelijavaihtopaikkaa suomen kielen oppiaineen mielestäni houkuttelevimpaan kohteeseen, Italian Bolognaan. Rikas kulttuuri, lämmin ympäristö, kaunis kieli ja tuliset italialaiset – benissimo! Suoraan sanottuna en punninnut päätöstäni akateemisten kriteerien mukaan, vaikka Wikipedia ilokseni kertoikin, että Bolognassa on Euroopan vanhin yliopisto, jonka penkkejä muun muassa Dante Alighieri ja Petrarca aikoinaan kuluttivat. Voin siis ainakin

perustella haluavani aistia paikan päällä kirjallisuuden suurnimien luomaa kulttuuria.

VASTA VAIHTOPAIKAN saatuani ja vastaanotettuani todella tajusin, minkä haasteen olin ottanut vastaan. Kurssit olisivat kielellä, jota en ollut opiskellut vielä päivääkään. Ne myös tulisi valita Bolognan yliopiston internetsivuilla, joilla häviää vähintään puolet tekstistä "In English" -linkkiä painamalla. Ensimmäiset viikot vieraassa kulttuurissa ovat takuulla haastavia ilman heikkoa kielitaitoakin. Henkireikänä saa toimia poikaystäväni, joka tulee kanssani samaan aikaan vaihtoon. Tavoitteena on tietysti oppia italiaa niin hyvin, että voimme käyttää tunnekielenä myös sitä!

AJANKOHDAKSI VALIKOITUI siis melko luontevasti kevätlukukausi,

jotta ehtisin syksyllä hyödyntää kielikeskuksen italian alkeiskurssit. Erasmus järjestää myös kuukauden mittaisia intensiivikielikursseja niin sanotuissa harvinaisissa kielissä, joihin italiakin onneksi sisältyy. Aloitamme vaihtokautemme tammi-kuussa tuollaisella kurssilla Sienassa. Eiköhän lasku vieraalla kielellä opiskelemiseen sillä pehmene! Italian alkeita on hauska opiskella, koska kielessä on vaikutteita monista muista latinaan pohjautuvista indoeurooppalaisista kielistä ja ääntäminen on suomalaisille helppoa. Kielikeskuksen kurssit ovat tehokkaita, mutta oppimiseen tulee suuren motivaation takia niin suuri himo, että haluaisi edetä koko ajan nopeammin. Asuntonne seinät on päällystetty italian sanoilla, jotta kaiken luppoajan lieden ääressä tai vessassa voisi käyttää hyödykseen.



Kirjoittaja pitää poikaystävänsä kanssa blogia vaihtokaudesta osoitteessa

www.bolognassa.blogspot.com.

JÄNNITYKSEN SIJAAN tunnen jatkuvasti kasvavaa matkakuumetta, jota lietsen lukemalla muiden vaihtareiden kokemuksia vaihtoblogeista ja -raporteista. Syksyn edetessä ja päivien lyhetessä mieleen nousee usein romantisoitu kuva Italian keväästä: aurinkoa, taivaallista jäätelöä ja lämpöä. Mukaan on kuitenkin pakattava villasukat, sillä talvella italialaiset asunnot voivat olla hyisiä. Ennen lähtöä on pakkaamisen lisäksi täytettävä muutamia lomakkeita, tehtävä opintosuunnitelma ja hoidettava useita käytännön asioita rokotuksista vakuutuksiin. Yliopiston Kansainväliset palvelut järjestää lähtöorientaatioita ja auttaa epäselvissä asioissa. Matkaan voi lähteä turvallisin mielin, sillä ainakin Suomen päässä asiat rullaavat kitkattomasti. Italiassa odottavaa byrokratiaa kannattaa pitää jännittävänä haasteena.

PIENI PUOLEN vuoden irtiotto arjesta tuntuu tulevan juuri oikeaan saumaan. Tavoitteenani ei ole haalia ennätysmäärää opintopisteitä vaan kerryttää rutkasti elämänpistesaldoa. Olen onnellinen, jos opin jotain italian kielestä, mielestä ja kulttuurista. Tarkoituksena on myös tutustua uusiin ihmisiin sekä kokea ja sietää erilaisuutta. Toivottavasti mukaan tarttuu hyvät puolet italiaisesta mentaliteetistä!

Aamu italiaksi.

Kauniina arkeen ja juhlaan!

- Parturi-kampaamopalvelut
- Kosmetologipalvelut
- Uutuutena ripsien pidennykset

Tutustu etuihin
(jopa yli -25%) ja
varaa aika netissä:
www.peicco.fi ja
www.lumicci.fi



PAUL MITCHELL. LANZA®

Hiuspalvelu
Peicco.

Kauneushoitola
Lumicci

Voionmaankatu 26, Jyväskylä, puh. 050 581 6660



Tähän väliin jotain ihan muuta: Vaihdossa Balilla

MIETTIESSÄNI KEINOJA alati uhkaavan valmistumisen (ja sitä ennen vieläkin kuumottavampia, hiipivän kauhun väristyksiä aiheuttavan gradunkirjoituksen) lykkäämiseksi päädyin hakemaan opiskeluvaihtoon. Toki vaihdolla on muitakin hyviä puolia, sillä siinä tuppaa kansainvälistymään, tulevat työnantajat tykkäävät ja saattaa oppiakin jotain, jos ehtii koulussa käväisemään muiden opiskeluelämän aktiviteettien välissä. Jos kohdemaassa vielä sattuu asustamaan oma rakas poikaystävä, vuoden opiskeluviihumi muuten nihkeästi pitempien viisumien myöntämiseen suostuvaan valtioon houkuttaa yllättävästi.

EN EHKÄ ollut ala-asteella se luokan tunnollisin maantiedon oppilas, joten myöhemmin sivistykseni aukkoja paikatakseni olen pyrkinyt suorittamaan empiiristä tutkimusta reissaten ympäri maailmaa. Matkustaessani ensimmäistä kertaa Balille muutama vuosi sitten en tiennyt maasta käytännössä mitään muuta kuin sijainnin, jonka tarkistin pari päivää ennen lähtöä kartasta. Uutisiin Bali on päätynyt muun muassa surullisenkuuluisan vuoden 2002 pommi-iskun vuoksi, ja yleensä tiensä suomalaisiin tiedotusvälineisiin löytävät tuhoisat maanjäristykset, kellahtelevat matkustajalautat tai maahan syöksyvät lentokoneet.

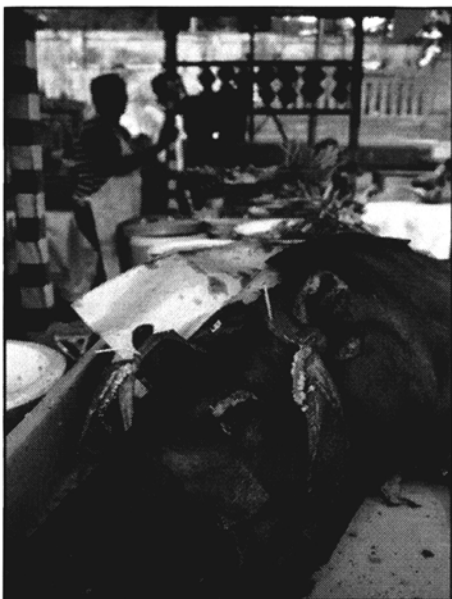
BALI ON siis saari Indonesiassa ja Indonesian tasavalta sijaitsee puolestaan Kaakkois-Aasiassa. Nyt jopa tiedän, että kokonaisuudessaan Indonesia koostuu yli 17 000 saaresta ja että täällä asustaa hulpeat 240 miljoonaa asukasta, mikä tekee Indonesiasta väkiluvultaan maailman neljänneksi suurimman valtion. Muslimienemmistöisessä maassa Bali on poikkeus, sillä tätä saarta kansoittaa värikäs hinduyhteisö, jonka uskontoon liittyvät rituaalit ja seremoniat näkyvät ihmisten päivittäisessä elämässä.

BALI ON jumalten saari, tai niin markkinointitoimistot ainakin koettavat innokkaina turisteille väittää. Uskontonsa kullakin, sillä jotkut tulevat tänne palvomaan kuningas alkoholia klubittamisen merkeissä, toiset metsästävätsurffilautoillaan sitä tähdellistä aaltoa tai kolmannet etsivät tietä henkistymiseen yinjoogan, tiibetiläisen kellomeditoinnin tai vaikkapa kristallihoidon avulla. Bali on joka tapauksessa oivallinen lomakohde niin kulttuurista, luonnosta kuin rannalla paistattelustakin kiinnostuineille matkailijoille.

NOH, SIITÄ opiskelusta. Talvehtiessani Balilla vielä viime kevään korvilla mietin keinoja palata tänne mahdollisimman nopeasti takaisin, jolloin törmäsin yliopiston sähköpostilistoilla pyörineeseen ilmoitukseen



Tässä Mari itse Lombokissa, Rinjani-vuorella.



Balilainen herkku, babi gulingi.

seen Indonesian valtion järjestämästä stipendiohjelmasta. Sen kautta on mahdollista hakea opiskelemaan esimerkiksi gamelan-musiikkia, indonesialaista tanssia, valokuvausta, puunveistoa tai varjonukketeatteria, mutta itse päädyin bahasa indonesiaan eli indonesian kieleen, sillä kielen avulla han maailmaa ja elämää käsitetään.

OPISKELU ON arvattavastikin erilaista kuin Jyväskylässä jo pelkkien perusasioiden osalta. Ryhmäkooko on pieni, sillä meitä on vain kuusi opiskelijaa samassa ryhmässä. Länsimaisia taukveja... siis opiskelijoita muistutettiin heti alkuun, että pukeutumiskoodi olisi sitten luut sulattavan kuumasta ja kosteasta säästä huolimatta polvet ja hartiat peittävä, eikä koululla mielellään tulisi astella rantaläpykkäissä. Tunneille päästäkseni päädyin ostamaan kypärän ja mopon (tässä järjestyksessä), ja ensimmäisenä koulupäivänä ajelin elämäni ensimmäistä kertaa mopolla ja vasemmanpuoleisessa liikenteessä puolen tunnin matkan yliopistolle.

KOSKA BALILLA pyritään kunnioittamaan kaikkien uskontoja olivatpa he sitten hinduja, muslimeja tai vaikka

kristittyjä, niin juhlapäiviä eli toisin sanoen vapaapäiviä riittää ympäri lukuvuoden keskeyttämään arkista aherrusta melkein viikoittain. Aherruksen keskeyttävät myös muut satunnaiset menot, kuten yliopiston järjestämät retket ympäri saarta tutustumaan sokeriviljelmiin tai temppeleihin tai vaikkapa jossain määrin kuuluisan kirjailijan saapuminen kampukselle pitämään puhetta.

INDONESIAN OPISKELU ON pal-kitsevaa, sillä kieleen pääsee melko nopeasti kiinni. Kielioppi ei ole hankalaa, sillä esimerkiksi verbeillä ei ole aikamuotoja ja kirjaimet äännetään suurimmaksi osaksi samantapaisesti kuin suomessa. Jos kuulen oman nimeni huudettavan kadulla, se ei välttämättä tarkoita, että joku kaverini koettaisi kiinnittää huomioni. Indonesian kielessä sana m a r i vaan sattuu tarkoittamaan englannin kielen vastaavaa let's-ilmaisua. Esimerkiksi m a r i p u l a n g kääntyy suomeksi mennään kotiin. Samaan tilanteeseen kadulla voivat joutua esimerkiksi Saku (indonesiaksi tasku), Satu (yksi) tai Ada (olla). Ja indonesian kielen sana s a m a tarkoittaa mitäpä muutakaan

s a m a suomeksi! Sama-sama puolestaan kääntyy tasa-arvoksi.

PAIKALLISET TIETYSTI ovat hyvin innoissaan matkailijan pienistäkin indonesian kielen taidoista ja suppeallakin sanavarastolla voi käydä monia lämpimiä keskusteluja. Toiveissani on, että opiskeluvuoteni aikana indonesian kieli tarttuisi päähäni suhteellisen sujuvasti, mutta eräässä mielessä se on vain sivuseikka. Vaihdoissa ollessa maailma kun jatkaa avartumistaan ihan itsestään, erilaisia kokemuksia puskee ovista ja ikkunoista, eikä ole pienintäkään mahdollisuutta, että palaisi vuoden päästä kotiin täysin samanlaisena ihmisenä kuin sieltä lähtiessä. Ja ehkäpä se rakkauskin kestää...

Indonesialaista tanssia.



Kaukana kaukomailla – suomen kieli isompien armoilla

EHKÄ RANSKALAISET OLIVAT SITTENKIN OIKEASSA JULISTAESSAAN ENGLANNIN PANNAAN. SILLÄ NIMITTÄIN NÄYTTÄÄ OLEVAN PAHA TAPA RAPPEUTTAA MUITA KIELIÄ KÄSITTÄMÄTTÖMÄKSI PIDGIN-KIELEKSI. KOEN TÄMÄN KARVAASTI JOKA PÄIVÄ, MUTTA TÄHÄNASTISISTA PAHIN OSOITUS KIELITAJUN RAPPEUTUMISESTA OLI, KUN LUESKELIN TYYTYVÄISENÄ PAULIGIN NETTISIVUJA VIITISEN MINUUTTIA ENNEN KUIN TAJUSIN ETTÄ NE OLIVAT VIROKSI... EI KOVIN HYVÄ MERKKI, USKOAKSENI.

KUVA: MINNA KAUKONIITTY

JATKUVAN VIERAALLE kielelle altistumisen vaikutukset kuuluvat jo yleissivistykseen ja kukaan tuskin ihmettelee, miksei pitkään ulkomailla asunut suomalainen kuulosta kotoiselta. Ympäristö vaikuttaa ja uusi kieli tarttuu vanhan muuttuessa kotimaassa. Lähtiessäni Suomesta vitsailinkin siitä, kuinka gradun kirjoittaminen tulisi olemaan yhtä tuskaa, koska kielitaitoni tulisi olemaan pitkälti pohjamudissa. En kuitenkaan odottanut, että vaihdon vaikutukset alkaisivat näkyä kielessä jo ensimmäisen kuuksen jälkeen.

OLEN SIIS kirjoitushetkellä ollut Japanissa vajaat viisi viikkoa ja puhun ¾ vuorokaudesta joko englantia tai japania. Toki pääsen puhumaan armaalla äidinkielellä toisen suomalaisvaihto-oppilaan ja sukuni kanssa, mutta sittenkin se jää melko vähäiseksi. Asuntolan lingua franca on länsimaista tulleiden kesken englantia ja aasialaiset turvautuvat japaniin, joten aamusta alkaen joutuu vaivaamaan päätään jommallakummalla kielellä.

KUITENKIN PÄÄSEN puhumaan



Henna bloggailee osoitteessa <http://hennayatsu.livejournal.com/>

suomea jonkin verran Skypeä tai mesessä, mutta tästä koituu oikeastaan vain hallaa kielitajulle, koska kyse on yksipuolisesti puhekielestä. Ongelmat kun ovat lähinnä täydellinen kongruenssikato, sanojen unohtelu ja suorat käännökset vieraista kielistä. Olenkin nyt viljellyt enemmän fenglishmejä kuin koskaan aiemmin eläessäni. Sinällään puhuttu suomi on siis vielä

hallussa, mutta kirjakieli alkaa olla jo melko avutonta. Huomaan sen etenkin silloin, kun luen jälkikäteen blogikirjoituksiani. Ne ovat suoranaista mainosta rektiohäiriöstä voi puhua –haalari-merkille jo aiemmin mainitusta kongruenssista puhumattakaan.

AIVAN OMA lukunsa ovat kaikenkarsitavat lauserakenteet, jotka saavat

fennistin niskakarvat pörhistymään. Erityisesti japanin mukainen tapa laittaa verbi viimeiseksi lauseessa vaikuttaa olevan herkkä tarttumaan kielestä toiseen. Kuulostan siis melko usein Yodalta Tähtien sodista, niin puhuessa kuin kirjoittaessa. Toinen japanin suurista vaikutuksista on lievä R:n ja L:n sekoittuminen. Japanin kielessähän ei siis ole L-äännettä ja R:kin on suomalaista vastinetta huomattavasti pehmeämpi. Siispä ääntämiseni on joidenkin sanojen kohdalla tahattoman koomista, etenkin kieli-tuntien jälkeen.

KOKEMUSTENI PERUSTEELLA vaikuttaa siis hyvinkin siltä, että ei tarvitse oleskella kovinkaan pitkään vieraan kielen keskuudessa, jotta se vaikuttaisi äidinkieleen. Riittää, että vieraalla kielellä joutuu puhumaan paljon ja omaa kieltään ei pääse puhumaan kovin usein. Toisaalta tunsin lukiossa tytön, joka liikkui maahanmuuttajien kanssa ja puhui kirjoitukseen mennessä samalla tavalla murtaen kuin hekin. Eli jos haluaa testata teoriaani, niin vapaasti vaihto-oppilaiden sekaan kokeilemaan. Seuraavaksi aionkin selvittää puhuvatko asuntolassa asuvat japanilaiset ontuvaa japania joutuessaan kuuntelemaan meidän avuttomia yrityksiämme.



Tässä kyltissä varoitetaan pelottavista ihmisistä.



Puuta ja muuta.

Oikoluvun puolesta!

HYVÄ SUOMEN KIELEN OPISKELIJA. KUN KERROT SUKULAISSELLESI, MITÄ OPISKELET, OLETTAAKO HÄN AUTOMAATTISESTI, ETTÄ OPINTOSI KOOSTUVAT PÄÄASIASSA KIELENHUOLLOSTA JA OIKOLUVUSTA: "ETTEKÖS TE NÄPERTELEKIN NIIDEN KIELIOPPIVIRHEIDEN JA SEN SELLAISTEN KANSSA – VIILAATTE PILKKUA, HEKO HEKO." HÄVETTÄÄKÖ SINUA JA PYRITKÖ SELITTÄMÄÄN, ETTÄ OPINTOSI KOOSTUVAT KAIKESTA MUUS-TAKIN – OIKOLUKU ON VAIN PIENENPIENEN PIENI OSA OPISKELUA, PISTE!

JOS VASTASIT kyllä, olet tuntenut häpeää aivan turhasta. Et vain ole törmännyt tosielämässä, valmistautu-mattomana, sellaiseen tekstiin, jonka kantavana voimana ovat kielisolmut – sellaiseen tekstiin, jota ei jaksaisi lukea loppuun ilman sen hupaisia ja ällistyttäviä kielioppivirheitä. Minä olen törmännyt sellaiseen tekstiin. Se oli kuin uskon-nollinen herääminen. Kielen näpertelyllä ja pilkun viilaami-sella onkin tarkoitus! Oikolukijoilla, nykyisillä ja tulevilla, on merkitystä!

LUIN – hyvä on, myönnetään, selasin – Aapo Luoman esikoisteoksen ja jonkinasteisen omakustanteen Kuollut lapsi (Pilot-kustannus Oy, 2007). En puutu juonen kiemu-roihin sen syvällisemmin. Totean vain, että kirjan tapahtu-mat sijoittuvat kuvitteelliseen maailmaan, jossa elelee erikoisia olentoja, meleenejä. Kyseisessä maailmassa elelee myös ihmisiä. Meleenien ja ihmisten välillä on sota, koska he vain sattuvat olemaan erilaisia. Niin.

JUONI JA TEEMANTYNKÄ siis sikseen. Keskitytään siihen, mikä usein nähdään ominaisena fennisteille, eli siihen pilkun viilaamiseen (heko heko). Tosin Luoman romaanin kohdalla voidaan puhua "pilkun veistelemisestä". Kirja on näet kerrassaan loistava esimerkki siitä, miksi romaanikäsitteitä – useimmiten – oikoluetaan.

Aloitetaan vaarattomista virheistä, nimittäin välimerkkivir-heistä.

LOPULTA, KUN_ POIKA VIIMEISTELI ATERI-ANSA [---]

Ei, alaviiva ei ole minun tekemäni näpyttelyvirhe. Tuollaisia kirjassa on kohtalaisen monta. Niiden lukumäärää ihmetel-lessä tuntui siltä kuin olisi palannut takaisin netin ääreen.

"AIVAN KUIN NE OLISIVAT..... KUTSUNEET MINUA NIMELTÄ."

Hyvä on, tuon pisterivin voi katsoa tyylikeinoksi – nettikes-kusteluissa. Tai mistä sitä tietää..... Kenties A. Luoma raivaa tietä uudentalaiselle ilmaisutyylille.....

Välimerkkivirheet eivät kuitenkaan (yleensä) häiritse ymmärrystä. Seuraavastakaan virheestä Luoman ei vielä tarvitse olla kovin noloissaan, sillä sen kaltaisia sattuu monille kirjailijanaluille.

[---] YLEENSÄ IHMISEN HUOMATESSA OMAT MAAGISET KYKYNsä HÄN KÄYTTÄÄ NIITÄ VÄÄRIN, KUNNES HÄN ALKAA PAISUA KUIN PULLATAIKINA.

Huijasin – tuon pullataikina-vertauksen takia kannattaisi kyllä punastua, sillä muistakaamme, että on kyse vakava-mielisestä romaanista. Ja on virkkeessä kieliopillinenkin vitsaus, nimittäin vääränlainen subjektin ja predikaatin välinen viittaussuhde lauseenvastikkeessa (tai mikä lie; kysykää Pekkotalta): "ihmisen huomateissa omat maagiset kykynsä hän käyttää niitä väärin." Oikea muotohan olisi "huomateissaan omat maagiset kykynsä ihminen käyttää niitä väärin."

Eteenpäin nominaalilauseiden vaarallisessa viidakos-sa.....

"MINKÄLAINEN MIES SINÄ OLET, KUN JÄÄT NAISEN TOSSUN ALLE", KIUSAAJAPOIKA KYSYI PÄÄSTYÄÄN PYSTYYN KAADUTTUAAN PÖYDÄLLE.

Pohdittuani tuota kohtaa luettuani sen päädyin siihen lopputulokseen, että tuohan on kerrassaan nerokas lauserakenne. Ei ole turhia pää- tai sivulauseita hidastamassa ilmaisua!



Oikolukua.

A. Luoma pitää myös älykkäistä ja oppineista ilmauksista.

[- - -] USEIMMAT HEISTÄ VALITSEVATKIN NOKTURNIN LEPORYTMIN.

Edes Google ei löydä kyseistä termiä 'nokturni leporytmi', jota kirjoittaja käyttää vain kerran ja jolla ilmeisesti viitataan yöaikaiseen aktiivisuuteen.

Ja sitten ilmaisun täsmällisyyttä:

"[- - -] ÄLÄ LUULE, ETTÄ PITÄISIN SINUA POIKANI VEROISENA, SILLÄ HÄN SINÄ ET OLE", VARIAANA SANOI JA HÄNEN SUUSTAAN OLISI VOINUT LUULLA TIHKUVAN SULAA LAAVAA TAI JOTAIN MUUTA YHTÄ VAARALLISTA.

Jotain muuta yhtä vaarallista... kuten 'nokturni leporytmi'?

Pieni luento tähän väliin: Puheenaiheen tai sen määritteen (kuten adjektiivin) toistaminen tekstissä luo eheän kokonaisuuden. Sanan toisto on siis tärkeää tekstin ymmärtävyyden kannalta – kuin hiiva pullataikinalle (tämä vertaus on omistettu Aapolle). Luoman romaanissa ohje toistosta on otettu turhankin vakavasti.

MELEENEJÄ MURHANNUT MURHAAJAKIN OLI

KUULEMMA KUOLLUT [- - -].

Ja loukkaantuneita parantanut parantaja ja heitä hoitanut hoitaja olivat murhaajan kuolemasta iloisia. Myös meelenejä johtanut johtaja huokaisi helpotuksesta. (Fiktiivisen tekstin kirjoittaminen onkin helppoa!)

Tähän väliin laskutehtävä: kuinka monta kertaa seuraavassa lainauksessa mainitaan sana kylmä?

KYLMÄ POHJOINEN OLI MUUTTUNUT ANKARAMAKSI KUIN KOSKAAN. KYLMÄ VIIMA OLI YLTYNYT KOVAKSI JA LUNTA PYRYTTI TAIVAALTA. TEMPELIRITARIT JA MUUT SOTURIT MARSSIVAT ETEENPÄIN KEPESHENIN JOHDATTAMINA. KYLMÄ TUULI PURI HEIDÄN KASVOJAAN JA RIEPOTTELI HEIDÄN VIITTOJAAN, MUTTA YKSIKÄÄN EI ANTANUT KYLMÄLLE OTETTA, VAAN JATKOI ETEENPÄIN KAMPPAILLEN KYLMÄÄ VIIMAA JA LUNTA VASTAAN.

Minä laskin viisi. Voi siellä olla enemmänkin.

Lopuksi henkilökohtainen suosikkini. Hyvät lukijat, saatte nähdä lauseen, joka avaa ensimmäisen luvun Aapo Luoman Kuollut lapsi -romaanissa. Jos jotkut väittävät Ernest Hemingwayn tyyliä ytimekkään paljaaksi, he eivät tiedä, mistä puhuvat.

Tässä se tulee, olkaa hyvä:

KYLMÄ POHJOISTUULI PYYHKÄISI YLI KYLMÄN, JÄISEN VALTAKUNNAN.

Ainakaan minua tuo lause ei jättänyt kylmäksi.

Oman tekstin oikolukeminen voi olla tylsää, tiedetään. (Siksi oikoluenkin muiden tekstejä.) Jos se on ylitsepääsemättömän tylsää, etsitään joku muu, mieluiten asiantuntija, tekemään se. Silloin saattaa rahaa lähteä taskuista, mutta kyllä sitä lähtee muutenkin. Onpahan jälki parempaa kuin ei_oikoluettu teksti..... Oman maineen säilyttäminen on joskus rahan arvoista tavaraa.

Annetaan kirjoittamisesta hullaantuneiden kirjoittaa nokturneista leporytmeistä ja murhaajan murhaamista meeleneistä – ja annetaan arvo niille suomen kielen kanssa tappeleville fennisteille, jotka eliminoivat nuo ilmaukset.

Osmaretkikunta Oulussa 13. - 15.11.2009

ERÄÄN FENNIISTIN PÄIVÄKIRJA

PERJANTAI 13. PÄIVÄ

15.00

20.55

5.30

Pyykit edelleen märkiä. Ei se mitään, päälle vaan.

Retkikunta istuu mummahtavassa kahvilassa keskellä Oulua. Majoituspaikkamme, Oulun Suomalaisen Yhteiskoulun lukio, on esteettinen. Napattiin ärrältä kartta. Neiti E on kotoisin Saksasta ja puhuu hämmästyttävän hyvää suomea.

Nuutuneita fennistejä baarissa. Neiti E häippäs jo nukkumaan tai minne lie. Glöggit makso pirusti. Neiti J muistelee, miten nielaisi markan. Käy ilmi, että 5-vuotiaat nielee vaikka mitä. Nyt päällistellään Oulun karttaa.

6.40

Neiti J juoksee edestakaisin. Ei ehditty bussiin. Neiti J sekoaa, neiti J liftaa, neiti J kiroaa. Itse olen tynesti mister märkä t-paita ja palelen.

16.12

Murreluento ja pientä esittäytymistä. Oulun murre on leviämässä. Niinku joku sikainfluenssa. Uusia oululaisia murre-sanoja ovat tekkiin, pittiin ja vettiitte.

"Löytyi Humanistin tie."
"Mihin se vie?"
"Ei kovin kauas."
"Metsään näyttää menevän."

7.00

Bussi tulee. Havaitaan, että samalla pysäkillä on odotellut myös neiti E.

17.50

Perustan majoituspaikkaan näyttävän pyykkiparvekkeen, jota tullaan ihmettelemään kaikkialta Suomesta.

22.47

Osmakonkarin tilityksiä tulevasta espoolaisesta kahden auton porvarielämästä. Lämmittää köyhän humanistin sydäntä. Viimeinen olut. Kohta nukkumaan.

7.33

Hyvät ystävät! Jukka Ammond on samassa junassa. Ja kälättävä ämmä. Siis KÄ-LÄT-TÄ-VÄ, paino kaikilla tavuilla. "Voi jumalauta. Jumalauta. Menee oikeesti hermo. Ois ees korvatulpat", kommentoi neiti J ja harmittelee jouluortorttujen jäämistä kotiin.

Tehdään performansseja. Muiden joukkueiden tehtävänä on arvata, mistä kaupungista on kysymys. Sane saa tehtäväkseen Oulun. Neiti J on poliisipatsas Oulun torilta ja neiti E tätä kuvaava turisti. Olen kärppä. Esityksen jälkeen ihmettelevät, mikä se sammakko oikein oli.

23.42

Yön monologi:

Näytät sieneltä.
Aika hyvännäkönen sieni.
Ai perkele. Se on sähkösieni.

8.37

Retkikunta nukkuu. Paitsi minä. Se akka ei ole vieläkaan vetänyt henkeä.

Jyväskylä osoittautuu kaurismäkeläisen lakoniseksi Rentukan, saunan ja Matti Nykäsen kaupungiksi.

LAUANTAI 14. PÄIVÄ

11.00

Neiti J syö *plötslig bröd*ä (ks. InSane 2/2008) ja näyttää jänikseltä. "Mä varotin, et mä teen pahat eväät."

19.25

10.07

Tappoherätys.

11.44

11.50

"Kiitos Jeesus, ollaan Kokkolassa."
"Kiva kun maistui."

Raahauduttiin sekavana osmasumana läpi kaupungin. Syötiin. Tuli ähky. Kahvit ja oluet juotu. Ootellaan.

Osmakooma. Ruokailu takana, tyhjat tarjottimet edessä. Yliopisto on värikäs ja arkkitehtuuri kauniisti ilmaistuna jännittävää.

12.12

Kahvia.
Kokousta ootellaan.

12.39

Kokouksen ajaksi osä porukkaa karkaa Kuutioon, baariin jolla on jotain tekemistä Kauko Röyhkän kanssa. Kysyin, onko glögiä. Sain oluen. Murremuuri.

13.35

Palataan toiseen kokoukseen. Uusi puheenjohtaja, jee. Ja kaikki ovat virkeitä ja hereillä: "Muistattehan että olette tän vuoden tilintarkastajia?" "Nyt muistan."

* * *

Loppupäivän Sane kisailee kovasti, mutta pärjää yhtä kehnosti kuin ennenkin. Tampere vei taas Pojan kotiin.

Saunotaan.

Ookko nää nauranu? Mennään katsomaan stand up -komiikkaa. Ennen komediaa ehti olla pientä tragediata, mutta onneksi tragediassa oli oululainen loppu.

SUNNUNTAI 15. PÄIVÄ

1.36

On palattu takaisin koululle. Bileet.

1.50

Ala-astekokemusten vaihtoa.

"Jos tuli suksilla kouluun, sai olla monot

jalassa luokassa. Se oli coolia", kertoo 80-luvulla peruskoulunsa käynyt osma-veteraani.

Puhutaan muksahtamisesta. Mitä se on, ja voiko siihen kuolla. Mummo muksahti hengiltä. Selkäranka voi reuskah-taa. Mummokin voi oikein hyvin, mitä nyt välillä vähän lipsuu.

13.59

Bileet jatkuivat aamuun, eikä siinä kovin sikeästi nukuttu. Rin-tin-tinin kohdalla en enää kestänyt, hylkäsinkin yläkerran pyykkiparvekkeen ja liityin alakerran fen-nistikuoroon.

Istutaan paluubussissa. Neiti E ihastui kaupunkiin ja jäi sinne.

Juutiin kaksi trippiä ja syötiin yksi munkki. Torkutaan. Oulu on kaunis. Oululaiset on kivoja. Hauskaa oli.



OSMA

- MIKÄ?** Osma on suomen kielen opiskelijoiden kattojärjestö.
- MISSÄ?** Oulussa. Seuraavana vuorossa Turku.
- MILLOIN?** Osma kokoontuu joka kevät ja syksy.
- KENELLE?** Sanelaisille ja sanenmielisille - eli juuri sinulle!
- MITEN?** Tyypillisiä kulkuneuvoja ovat auto, bussi, juna ja "älä nyt sinne aja". Seuraa sähköpostiasi, niin pääset mukaan.
- MIKSI?** Erinomainen mahdollisuus tutustua toisenlaisiin elämänmuotoihin. Ja Suomen kaupungit yöelä(i)mineen tulevat tutuiksi.
- MIKSI EI?** No niinpä!

Suomi, kuokka vai Unkari?

EPÄILETKÖ FENNISTIIYTTÄSI? EIKÖ SUOMEN KIELI KERTA KAIKKIAAN TUNNU ILMAISEVAN AJATUKSIASI TARPEEKSI OSUVASTI? SYY SAATTAA OLLA SIINÄ, ETTÄ OLET KIN OIKEASTI UNKARILAINEN! NYT JOS KOSKAAN ON HYVÄ TESTATA ASIA. LAADIMME PÄTEVÄN TESTIN IDENTITEETTIKRIISISTÄ KÄRSIVILLE.

VALITSE SOPIVIN vastausvaihtoehto jokaiseen kysymykseen. Oikeasta vastauksesta saat kaksi pistettä per kohta. Vääristä vastauksista ei heru pisteitä lainkaan. Siis parhaassa tapauksessa voit - fennistin laskutaidoilla – kerätä 14 unkarilaisuuspistettä!

1. Menet kesällä uimarannalle. Mitä otat evääksi?

- a. ison, lämpimän, suolaisen munkin
- b. pistaasijäätelöä ja suklaarusinoita
- c. kylmää tattaripuuroa ja tomusokeria

2. Mitä teet joulukuun 6. päivä?

- a. Menet joulunavajaismarkkinoille siemailemaan unkarilaista paprikaglögä
- b. Juhlit Unkarin kansallissankarin György Kurtágin muistopäivää
- c. Saat lahjoja joulupukilta

3. Mitä unkarinkielinen sana élék on suomennettuna?

- a. elän
- b. ele
- c. eläin

4. ...entä sana ken ?

- a. Barbien heila
- b. Verbi 'voidella'
- c. Pakoputki

5. ...vielä yksi: mi

- a. minä
- b. missä
- c. me

6. Tuttavasi kysyy mitä sinulle kuuluu. Mitä vastaat?

- a. Kiitos, hyvää
- b. Olen elossa
- c. En mitään, vaan loukkaannun kysymyksestä

7. Pudotat tiiliskiven (eli Ison suomen kieliopin) varpaillesi. Kiroilet tietysti unkariksi. Mitä kiroilusi tarkoittaa suomennettuna?

- a. Ei pyhän Józsefin hajonnut kyntöaura!!
- b. Voihan rasvassa paistettu hapankermahärkä!!
- c. Voihan pajun päällä viheltävä messinkienkeli!!

Mikäli olet unkarilainen, oikeat vastaukset ovat:

1.a 2.c 3.a 4.b 5.c 6.b 7.c

TULOKSET

(Huom. Siltä varalta, että testin tekee joku amerikkalainen, mainittakoon, että testistä ansaittuja pisteitä Ei voi muuttaa opintopisteiksi. Tai ainahan sitä voi yrittää, mutta älä haasta testin laatijoita oikeuteen, mikäli se ei onnistu.)

10 -14 PISTETTÄ

Onneksi olkoon! Olet selvästi unkarilainen! Et voi elää ilman paprikaa tai lähes kuivunutta maitorahkaa. Et turhaan kersku kuulumisillasi, mutta uskallat avata suusi vieraillekin ihmisille tilanteessa kuin tilanteessa. Nagyszer!

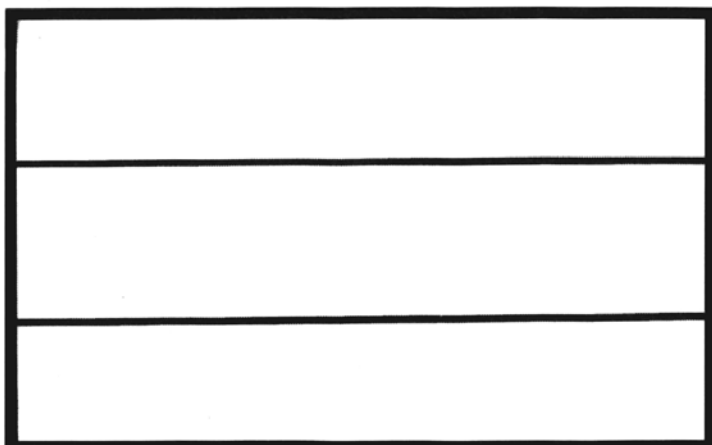
6 - 8 LEHMÄÄ

Hyvä, sinusta on hyvää vauhtia tulossa kelpo unkarilainen. Muista vielä nämä asiat: tervehdi rohkeasti tuntemattomia hississä ja muista, että György Kurtág on unkarilainen nykysäveltäjä. Käy myös säännöllisesti aamulenkillä Laajavuoren jylhillä aroilla, sillä kun muutat Unkariin, tulet tarvitsemaan hyvää kuntoa yrittäessäsi harhauttaa sinua ahdistelevia kulkukoiraumaajoja.

0- 4 PISTETTÄ

Onnittelut, olet selvästi fennisti! Niin sitä pitää. Parempi oma maa mansikka kuin paprika. Jos mielit unkarilaiseksi, opettele juomaan Pálinka-hedelmäviinaa (mitä vahvempaa, sen parempi!) ja siirrä vihkisormuksesi oikean käden nimetömään – näin alkajaisiksi.

EIKÖ TÄMÄKÄÄN TESTI SELITÄ EPÄMÄÄRÄISTÄ OLOASI? ODOTA KEVÄÄSEEN, JOLLOIN TESTAAMME, SAISITKO JOTAIN TOLKKUA ELÄMÄÄSI JOLLAIN TOISELLA SUKUKIELELLÄ. PÄRJÄILE SIIHEN ASTI!



Jos tämä olisi Unkarin lippu, osaisitko värittää sen?

OMENA

joskus omena putoaa puusta
ihan liian kauas

tai siili vie

SIRKUS

ensin onnellisten kasvojen jono
sitten minä

minua ei päästetä sisään
koska olen yksin
olen yksin
koska minua ei päästetä sisään

näytös alkaa
telttä syttyy tuleen

minun on kylmä

SILTA

Taivaannorsu painaa selkäni notkolle,
taivun
sillaksi ihmisten kulkea.

Ja ihmiset kulkevat
ja minä pelkään heitä
palvelen heitä
kunnes murrun
kunnes minut muistaa enää joki.

Joki nuolee murtunutta siltaa
mutta katkeruus
ei katoa.

FAKIIRI

tänä yönä
fakiiri näyttää tien

ja minun on pakko saada tietää
onko se naimisissa
onko lapsia
sairaudet
ja miksi se en opettajana niin suuri,
siksikö
ettei se ole koskaan tyytyväinen
vai siksi että
aina on

SINÄ

tämä aamu

ei mitään järkeä ei mitään järkeä
sinä suutelet minuun
värin
seinällä hymyilee
suden pää

LIEKIT

kaikkiällä näen
sinisiä punaisia vihreitä oransseja
liekkejä
joihin tahtoisin tarttua vielä nyt
kun en ole tuhkaa

THE FOOD ALBUM

THE MAN SANDWICH 11,00€

MIEHEKÄÄSPÄN MAKUUN CHILISÄMPYLÄ ON TÄYTETTY MARMORIFILELLÄ, PAISTETULTA KANANMUNAILLA, SAVUJUUSTOLLA, SUOLAKURKUTILLA JA JÄNEKIMAJONKESILLÄ.

MARILYNIN VIHERSIMPUKAT 11,90€

KEVYEN KERMAISET SIMPUKAT ON MAUSTETTU TEMPEÄSTI INKIVÄÄRIILLÄ, LIMELTÄ JA CIPULLILLÄ, LISÄNÄ TIKKUPRUNOITA.

VEGGIE 7,80€

RUNSAASTI KASVIKSIDA SOJJA-HATSAMICOKASTIKELESSA, PÄHKINÄRIISIÄ.

CRISPY CHEESE VEGGIE 8,80€

RÖSTIPERUNAA, KUKKAKAALIA SAVUJUUSTOKASTIKELESSA, TERIYAKIKASVIKSIDA JA OLUTPANERROTUJA SIPULLIRENKAITA.

MITÄ MAKSAA 12,00€

TUHDISTI PAKKOITUA NAUDAN MAKSAA, PEKONIA, PUOLIUKKAA, PIPPURIKERMAKASTIKETTA JA RÖSTIPERUNAA.

LADY MANHATTAN 20,00€

MARMORIFILEEPIHVI TAJON PESTOILLA, KERMAISIA PARMESANRIISIÄ JA TERIYAKIKASVIKSIDA.

SKULLBOYS 3,50€

APPELSIINSORBETTIA JA TÄKRETSIKASTIKETTA

TUTTUJEN BURGERIEN JOUKKOON ON LIITTYNYT
HUIKEA MAKSABURGER 8,20€

JOKA KUUN
ENSIMMÄINEN
KESKIVIIKKO

SOHWI
LIVE

ROCK HOUR

JOKA PÄIVÄ KLO 22-23

HANAOLUT 0,4
JA -SIIDERI 0,33

2€



Haluatko kuulua sisäpiiriin?

Sohwi Inside on kanta-asiakasjärjestelmä, joka takaa Sinulle roppakaupalla rahan arvoisia etuja. Inside antaa sinulle mahdollisuuden kuulua sisäpiiriin, jossa varmasti tulet viihtymään. Inside tarjoaa jäsenilleen "kanta-asiakastunteja", tapahtumia, yms. Liitymällä jäseneksi saat henkilökohtaisen jäsenkortin, jolla pääset nauttimaan eduista. Jäsenyys on sinulle maksuton.

Katso lisää osoitteesta www.sohwi.fi/inside

Sohwi
www.sohwi.fi